

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

Den 3. april 2007

Sagsnr.: 39

- ./ Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering samlenotat til Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.-17. april 2007.

Med venlig hilsen

Ellen Marie Friis Johansen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

2.1. Kontoret for europapolitik og internationale relationer

2. april 2007

FVM 432

SAMLENOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16. – 17. april 2007

1. Forslag til Rådets forordning om særlige regler for frugt og grøntsektoren og om ændring af visse forordninger
- *Drøftelse*
KOM (2007) 17
Side 3

2. Rapport fra Kommissionen til Rådet om anvendelse af krydsoverensstemmelsessystemet
- *Præsentation*
KOM (2007) 147
Side 9

3. Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål
- *Politisk enighed*
KOM(2005) 472
Side 12

4. Forslag til Rådets forordning om en flerårig plan for torskbestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande
- *Drøftelse*
KOM (2006) 411
Side 21

5. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Handlingsplan for 2006-2008 med henblik på at forenkle og forbedre den fælles fiskeripolitik
- *Information fra Kommissionen*
KOM (2005) 647
Side 25

6. Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Oplæg til debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for fiskevarer

- *Udveksling af synspunkter*
KOM (2005) 275

Side 28

7. Den fælles markedsordning for korn:
 - a) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1784/2003 om den fælles markedsordning for korn
 - b) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1883/78 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen- *Vedtagelse på et kommende rådsmøde*
KOM (2006) 755 og KOM (2007) 12
- Side 31 og side 34*
8. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig tun, som Den internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet har anbefalet
- Side 36*
9. Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 2004/585/EF om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik
- Side 39*
10. Forslag til Rådets forordning om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om samarbejde på fiskeriområdet og om bevarelse af de levende marine ressourcer i Østersøen
- Side 42*
11. Forslag til Rådets forordning om en ordning for godtgørelse af meromkostninger ved afsætning af visse fiskevarer fra Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer og de franske oversøiske departementer Guyana og Réunion for perioden 2007-2013
- Side 45*

Alle punkter hører under Fødevareministeriets ressort.

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)
den 16. – 17. april 2007

1. Forslag til Rådets forordning om særlige regler for frugt og grøntsektoren og om ændring af visse forordninger.
KOM (2007) 17

Revideret genoptryk af grundnotat af 5. marts 2007. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Forslaget om reform af markedsordningen for frisk frugt og grønsager samt markedsordningen for forarbejdet frugt og grønsager sigter mod en større markedsorientering af EU's frugt og grøntsektor. Det sker via en afkobling af den nuværende forarbejdningsstøtte til visse producenter og ved at indarbejde støtten i enkeltbetalingsordningen. Herudover vil alle frugt og grøntarealer fremover blive omfattet af enkeltbetalingsordningen. De særlige FGK-rettigheder vil samtidig blive omdannet til almindelige betalingsrettigheder. De nuværende regler om intervention ophæves, så muligheden for at yde 100 % EU-refusion ved tilbagetrækning af 16 frugt- og grøntprodukter bortfalder. Producentorganisationerne kan stadig tilbagekøbe alle frugt- og grøntprodukter ved markeds kriser - dog kun med 50 % støtte fra EU. Resten skal finansieres af producentorganisationernes medlemmer, medmindre de tilbagekøbte produkter afsættes gratis. Endeligt foreslås varestandarderne for frugtsaft ophævet og regler herom gjort til en del af handelsnormsystemet for forarbejdet frugt og grønt.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2007) 17 af 24. januar 2007 fremsat forslag til reform af markedsordningen for frisk frugt og grønsager samt markedsordningen for forarbejdet frugt og grønsager.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 36 og 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er sat på dagsordenen for Rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.-17. april 2007 med henblik på drøftelse.

Nærhedsprincippet

Forslaget er led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Hovedparten af EU's markedsordninger var omfattet af 2003-reformen, som resulterede i en større markedsorientering samt afkobling af produktionsstøtten med enkeltbetalingsordningen og herunder

krav til krydsoverensstemmelse. Reformen omfattede ikke en reform af markedsordningerne for frugt og grønt.

Kommissionens mål med reformen er, at markedsordningerne for frugt og grønsager skal forenkles og så vidt muligt bringes i overensstemmelse med den reformerede fælles landbrugspolitik. Produktrelateret støtte skal fjernes, frugt og grønt skal integreres i enkeltbetalingsordningen (inklusive reglerne for krydsoverensstemmelse), de internationale forpligtelser skal respekteres og budgetforudsigeligheden skal forstærkes.

Formålet med reformen er, at:

- forøge konkurrenceevnen og markedsorienteringen for at fremme en bæredygtig produktion, som er konkurrencedygtig på både det interne og det internationale marked,
- stimulere forbruget af frugt og grønsager i Fællesskabet og
- fortsætte og forøge de bestræbelser, som sektoren har gennemført, for at fastholde og beskytte miljøet.

Reformens hovedlinier

Støtten skal afkobles og begrænsninger på frugt og grøntarealer skal fjernes

Den nuværende støtte til forarbejdning ophæves, og støttebeløbene overføres til enkeltbetalingsordningen. Herved afkobles støtten fra produktionen. Med forslaget ændres forordning nr. 1782/2003 om enkeltbetalingsordningen, så frugt og grønsager samt spisekartofler bliver omfattet. Dermed vil der ske en væsentlig forenkling af enkeltbetalingsordningen i de lande, der anvender den regionale model, herunder Danmark, idet de særlige FGK-rettigheder¹ forsvinder og begrænsningerne på at dyrke frugt og grønt under enkeltbetalingsordningen fjernes.

Styrkelse af producentorganisationerne og nye mål i driftsprogrammerne

Producentorganisationerne (PO'erne) skal fortsat spille en væsentlig rolle i markedsordningen, og denne styrkes med reformforslaget. Der er i forslaget tilføjet tre nye mål i PO'ernes driftsprogrammer: Krisestyring, forpligtigelse til at anvende miljømæssigt rigtige teknikker og fremme af børn og unges forbrug af frugt og grønsager.

Krisestyring omfatter aktiviteterne: tilbagekøb fra markedet, grøn høst eller ikke-høst af frugt og grønsager, salgsfremme og information, efteruddannelse, høstforsikring, og støtte til de administrative omkostninger ved oprettelse af fælles fonde. Krisestyring må højst omfatte 1/3 af driftsfondens udgifter.

Som obligatorisk mål er indføjet, at mindst 20 % af driftsprogrammets udgifter skal afsættes til aktioner til producenternes anvendelse af miljømæssigt rigtige teknikker i forbindelse med både produktionsmetoder og affaldshåndtering.

¹ Udbetaling af støtte under enkeltbetalingsordningen er afhængig af, om producenten råder over støtteberettiget areal og betalingsrettigheder. Producenter, som har arealer med frugt og grønt samt spise- og læggekartofler kan kun få udbetalt støtte, hvis de råder over de såkaldte FGK-rettigheder.

PO'erne skal i deres driftsprogrammer medtage foranstaltninger, som vil fremme børn og unges forbrug af frugt og grønsager både på lokalt, regionalt og nationalt plan.

Fællesskabets finansielle støtte til driftsprogrammerne er fortsat lig med medlemmernes aktuelt betalte bidrag, men begrænset til 50 % af de aktuelle udgifter under driftsprogrammet. Fællesskabets maksimale andel på 4,1 % af hver PO's markedsførte produktion ændres ikke.

Ændring af tilbagekøb

I den nuværende ordning for frisk frugt og grønt kan PO'erne yde støtte til alle tilbagekøbte produkter gennem deres driftsfonde, som er 50 % EU-finansieret. Ved tilbagekøb af 16 udvalgte produkter modtager PO'erne en tilbagekøbsgodtgørelse på 100 % fra EU. Tilbagekøbte produkter skal anvendes til gratis uddeling, foderstoffer, alkoholfremstilling, eller de kan komposteres m.m. Med reformforslaget ophæves de nuværende regler om tilbagekøb.

I henhold til reformforslaget vil tilbagekøb nu kun ske i forbindelse med krisestyring via PO'ernes driftsprogrammer og -fonde, hvor udgangspunktet er, at EU-refusionen udgør 50 %. Forslaget giver dog mulighed for 100 % EU-finansiering, hvis de tilbagekøbte produkter afsættes ved gratis uddeling til velgørende organisationer som er godkendt af medlemsstaten, skoler og offentlige uddannelsesinstitutioner, børns sommerlejre, hospitaler m.m. Det er endvidere en betingelse, at PO'ens tilbagekøb ikke udgør over 5 % af PO'ens afsatte produktion.

Miljømæssige tiltag

Reformens mål omkring at fastholde og beskytte miljøet gennemføres via et krav om, at 20 % af PO'ernes udgifter skal gå til miljøforanstaltninger. Derudover sker der yderligere en styrkelse af miljøet i reformen, idet EU's medfinansiering til driftsfundene øges til 60 % i forbindelse med økologisk produktion. Arealer med frugt og grønt vil også blive omfattet af krydsoverensstemmelse gennem integreringen i enkeltbetalingsordningen.

Forbrug

Reformens mål omkring et øget forbrug gennemføres via krav om, at PO'ernes driftsprogrammer skal omfatte foranstaltninger til at fremme børn og unges forbrug. Derudover foreslås en ændring af forordning nr. 2628/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød på det indre marked, så der kan ydes en øget EU-støtte på 60 % mod normalt 50 % til salgsfremmeaktiviteter på det indre marked for frugt og grønsager rettet mod børn.

Andre tiltag i reformen

Produktområdet for ordningen for frugt og grønt udvides med visse krydderurter.

Der sker en overførelse af kompetence fra Rådet til Kommissionen, idet en række detaljerede bestemmelser om handelsnormer for frisk frugt og grønt, som i dag findes i Rådsforordningerne, fremover vil blive fastsat af Kommissionen ved forvaltningskomitéprocedure.

Det foreslås endvidere, at der etableres en hjemmel til at fastsætte handelsnormer for forarbejdet frugt og grønt. Der har hidtil alene været hjemmel til at fastsætte minimumkvalitetsregler for forarbejdet frugt og grønt, hvortil der blev ydet forarbejdningsstøtte. Herunder foreslås varestandarden for frugtsaft, som fastsat i Rådets direktiv 2001/112/EF af 20. december 2001 om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum, ophævet og regler herom gjort til en del af handelsnormsystemet for frugt og grønt.

Reglerne om import- og eksportlicenser, gyldighed, sikkerhedsstillelse, indgangsprissystem, til-lægstold og toldkontingenter, foreslås forenklet, og senere indarbejdet i den netop foreslåede fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Muligheden for at anvende eksportrestitutionsregler til frugt og grøntprodukter ophæves.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Det er Kommissionens vurdering, at reformen stort set bliver budgetneutral i forhold til status quo scenariet. Dog vil de samlede omkostninger ved reformen i perioden 2008-2013 udgøre en merudgift på 21,2 mio. €, jf. nedenstående tabel over forslagens budgetmæssige konsekvenser. Kommissionen har vurderet, at den nuværende tendens med en årlig stigning på 50 mio. € til PO'ers udgifter forventes fortsat, og er således ikke en ekstra udgift med reformen.

Budget mio. €	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Status quo	1 548,8	1 601,8	1 658,8	1 719,3	1 785	1 855
Reformforslag ²	1 508,2	1 638,5	1 653,0	1 721,9	1 797,6	1 870,7
Forslagets virkninger	-40,6	36,7	-5,8	2,6	12,6	15,7

Kommissionen finder, at reformen vil give en større budget-forudsigelighed gennem afkobling af den eksisterende støtte til forarbejdet frugt og grøntsager og inkluderingen af tilsvarende beløb i enkeltbetalingskonvolutterne.

Forslaget forventes ikke at få statsfinansielle konsekvenser udover indvirkningen på EU's budget. Dette svarer til en gennemsnitlig årlig merudgift på 3,5 mio. € på EU's budget. Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter.

Forslaget forventes at få lovgivningsmæssige konsekvenser, idet der kan blive tale om mindre tilpasninger i bekendtgørelser om anvendelse af handelsnormer for frugt og grønt i Danmark og bekendtgørelse nr. 878 af 30. oktober 2003 om frugtsaft mv. vil skulle ophæves.

Forslaget forventes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

² Inklusiv 6 mio. € pr. år til salgsfremstød (ændring af forordning (EF) nr. 2826/2000).

Kommissionen vurderer, at en styrkelse af PO'erne vil bidrage til en bedre balance mellem markeds kræfterne, prisdannelsen og i sidste ende producenternes indkomster, hvilket afkobling af støtten også bidrager til. Det nye krisestyringsinstrument vil ifølge Kommissionen medvirke til at reducere svingningerne i landbrugernes indkomster.

Overordnet set skønnes reformforslaget at skabe en højere grad af overensstemmelse mellem EU's politik på frugt- og grøntområdet og EU's WTO forpligtelser og øvrige internationale forpligtelser, bl.a. ved at fjerne produktrelateret støtte og eksportrestitutioner.

Forarbejdningsindustrien har udtrykt bekymring for, at en afkobling af forarbejdningsstøtten kunne medføre mangel på råvarer. Kommissionen vurderer imidlertid, at afkoblingen ikke vil medføre fald i leverance til forarbejdningsindustrien.

Det er Kommissionens vurdering, at gratis uddeling, øget tilskud til salgsfremmeforanstaltninger og krav til PO'ernes driftsprogrammer vil øge forbruget af frugt og grønsager blandt børn og unge.

Reformen vil efter Kommissionens mening medføre en højere grad af miljøbeskyttelse, idet producenter af frugt og grønt, som ønsker at modtage EU-støtte, bliver pålagt at beskytte miljøet gennem anvendelsen af krydsoverensstemmelse, gennem øget medfinansiering til økologisk produktion samt gennem at minimum 20 % af driftsprogramernes udgifter skal reserveres til miljøforanstaltninger.

Høring

På mødet i § 2 -udvalget (landbrug) den 17. januar 2007 samt i skriftligt høringssvar af 27. februar 2007 gav Landbrugsrådet udtryk for støtte til forslaget, hvor betalingsrettighederne for frugt, grønt og kartofler afskaffes og almindelige betalingsrettigheder anvendes i stedet. Der blev herudover udtrykt skepsis overfor elementerne vedrørende krisestyring.

Dansk Gartneri var på mødet den 17. januar 2007 positiv over for, at frugttræer omfattes samt at støtten fremover vil ske via driftsfonde. Dansk Gartneri har desuden i høringssvar af 28. februar 2007 udtrykt generel positiv holdning til forslaget. Man ønsker dog at få suktermajs omfattet af forslaget. Desuden er man bekymret for at det på længere sigt vil vise sig vanskeligt at finde nye tiltag så minimum 20 % af midlerne i driftsprogrammerne skal anvendes til miljømæssigt rigtige teknikker. Man ønsker derfor at bevare de nuværende bestemmelser. Samtidig mener man, at støtteprocentsatsen til miljørigtige teknikker bør forhøjes til 60 % som er lig støttesatsen til økologisk produktion. Dansk Gartneri støtter ikke indførelse af en krisestyringsordning.

Økologisk Landsforening har fremsendt et skriftligt høringssvar af 27. februar 2007 hvor de udtrykker støtte til forslaget og opfordrer til at ministeriet arbejder for, at forslaget træder i kraft hurtigst muligt.

Spørgsmålet om ophævelse af frugtsaftdirektivet med henblik på indarbejdning i handelsnormsystemet har været sendt til høring i høringskredsen omfattet af fødevareloven.

Ingen af de indkomne høringssvar er imod ophævelse af frugtsaftdirektivet. Fødevarerindustrien, Frugtindustriforeningen og Coop Danmark Food anfører i deres høringssvar af henholdsvis 5. marts 2007, 5. marts 2007 og 2. marts 2007, at der i så fald bør fastsættes nye regler, før frugtsaftdirektivet ophæves.

Fødevarerindustrien og Coop Danmark Food mener dog ikke, at regler for forarbejdede fødevarer skal fastsættes i form af handelsnormer, men de kan tilslutte sig en mere smidig regelfastsættelse for frugtsaft. Fødevarerindustrien udtrykker bekymring for udsigten til regelfastsættelse for frugtsaft i regi af Forvaltningskomiteen for forarbejdet frugt og grønt med det resultat, at EU-råvarerne til saftfremstilling beskyttes på bekostning af de importerede råvarer.

Forbrugerstyrelsen oplyser i høringssvar af 5. marts 2007, at de generelt forholder sig kritisk til tiltag, som forringer forbrugerbeskyttelse, forbrugeroplysning eller andre forhold for forbrugerne. De overlader det til Fødevarerstyrelsen at vurdere, hvorvidt det er tilfældet med det konkrete tiltag.

Fødevarerstyrelsen er af den opfattelse, at fastsættelse af standarder for fødevarer bør ske som fastsat i frugtsaftdirektivet og de andre varestandarddirektiver, så fokus forbliver hensynet til lige konkurrencevilkår og til forbrugerbeskyttelse snarere end markedsstyring og –støtte.

På mødet i §2-udvalget (landbrug) den 27. marts udtrykte Landbrugsrådet endnu en gang støtte til forslaget. Det blev bemærket, at planteskoler ikke er omfattet, og man mente, at det ville være fornuftigt at medtage disse arealer.

Dansk Gartneri udtrykte tilfredshed med, at frugttræer er omfattet af reformen, og man støtter at også planteskoler bør medtages.

Fødevarerindustrien gentog ved mødet den 27. marts betænkelighed ved forslagets element om, at handelsnormer for fremtiden skal fastsættes i en forvaltningskomité, samt at det eksisterende frugtsaftdirektiv bør opdateres på baggrund af Codex.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er regeringens generelle holdning, at en reform af markedsordningerne for frisk og forarbejdet frugt og grønsager bør fokusere på en øget markedsorientering og liberalisering af ordningen. Man er dog samtidig opmærksom på produktionens betydning i visse regioner af EU. Regeringen finder det væsentligt, at reformen af markedsordningerne er i tråd med tidligere reformer af markedsordninger for landbrugsvarer. Regeringen finder det positivt, at der med reformen er øget fokus på miljø samt på børn og unges forbrug af frugt og grønt. Sidstnævnte kan med fordel understøttes gennem etableringen af en skolefrugtsordning i stil med skolemælksordningen, hvilket ikke er omfattet af reformforslaget. Krisestyringsinstrumenter bør principielt undgås, idet en eventuel krisestyrings-

ordning i givet fald skal være en erstatning for og ikke et supplement til de eksisterende instrumenter i landbrugspolitikken. I det konkrete forslag udestår det fortsat at afklare hvilke foranstaltninger, der kan accepteres indenfor rammerne af krisestyring. I relation til frugtsafstdirektivet finder regeringen, at fødevarerstandarder bør holdes adskilt fra markedsordningen. Der bør ikke ske en udvidelse af budgetandelen til sektoren for frisk og forarbejdet frugt og grønsager.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generelt stor opbakning til en reform. Visse medlemsstater har dog problemer med indskrænkningen i støtten til PO'ernes tilbagekøb fra markedet af visse frugt- og grøntprodukter. For så vidt angår indførelsen af krisestyringsinstrumentet er medlemsstaterne delt mellem en række hovedsageligt sydlige lande, som støtter tanken om dette instrument, og finder at det ikke kun skal være forbeholdt medlemmer af PO'erne, mens andre lande er stærkt skeptiske eller imod. Derudover finder en del lande, at overførslen af kompetence fra Rådet til Kommissionen vedrørende handelsnormerne er problematisk. Desuden har visse lande, som hidtil har anvendt støttesystemet for forarbejdede frugt- og grøntprodukter, svært ved at acceptere en fuldstændig afkobling af støtten uden en overgangsperiode. Flere lande var endvidere skeptiske overfor fjernelsen af eksportstøtte.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Udkast til forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 26. januar 2007 i forbindelse med forelæggelse af Rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007, jf. samlenotat af 19. januar 2007.

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 5. marts 2007.

Notaterne er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

2. Rapport fra Kommissionen til Rådet om anvendelse af krydsoverensstemmelsessystemet

KOM (2007) 147

Nyt notat.

Resumé

Ved Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om enkeltbetalingsordningen er krydsoverensstemmelse indført som et obligatorisk element i den fælles landbrugspolitik. Reglerne om krydsoverensstemmelse er indført gradvist over en treårig periode fra 2005 til 2007 og omfatter følgende fire områder: miljø, folke-, dyre- og plantesundhed, dyrevelfærd samt god landbrugs- og miljømæssig stand.

Baggrund

Kommissionen har den 29. marts 2007 ved KOM (2007) 147 fremsendt en rapport om anvendelse af krydsoverensstemmelsessystemet, der blev indført som del af reformen af den fælles landbrugs-

politik fra 2003. Rapporten forventes præsenteret på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.-17. april 2007.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, idet der ikke foreligger et konkret forslag.

Formål og indhold

Krydsoverensstemmelse blev indført i 2005. På baggrund af de bestemmelser, der fremgår af bilag III og IV til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 har medlemsstaterne over en treårig periode indført krydsoverensstemmelseskrav, som landbrugerne skal overholde for at få udbetalt den fulde landbrugsstøtte. Samtlige krav er baseret på eksisterende lovgivning, som landbrugerne har skullet overholde i en årrække forud for indførelsen af krydsoverensstemmelse.

Kommissionen har ved flere lejligheder lovet at fremlægge en rapport om krydsoverensstemmelse under det tyske formandskab. Det forventes, at rapporten er udarbejdet på baggrund af:

- 1) erfaringer, som Kommissionen har gjort sig i forbindelse med revision af krydsoverensstemmelsessystemet i forskellige medlemsstater,
- 2) erfaringer, som medlemsstaterne har gjort sig efter afslutningen af det første år med krydsoverensstemmelse, og som er sendt til Kommissionen i 2006 som svar på spørgeskema, og
- 3) statistikoplysninger fra medlemsstaterne vedrørende gennemførelsen af kontrollen med krydsoverensstemmelse i 2005 og sanktionerne i forbindelse hermed.

Rapporten fokuserer hovedsageligt på kontrol af krydsoverensstemmelse med henblik på at finde løsninger på de problemer, som er set indtil nu. Det anerkendes, at der er behov for, at systemet er så ensartet som muligt i alle medlemslande, dog samtidig med at nærhedsprincippet iagttages, så medlemsstaterne kan tilpasse systemet til de specifikke behov, de måtte have. Krydsoverensstemmelse forventes også at indgå i sundhedschecket i 2008.

På baggrund af de indhentede erfaringer foreslår Kommissionen i sin rapport blandt andet:

- 1) indførelse af bagatelgrænser, hvor mindre førstegangs overtrædelser ikke fører til en sanktion, men en advarsel,
- 2) en regulering af kontrolfrekvensen, så denne i praksis kan fastholdes på 1 % som forudsat for krydsoverensstemmelse (anden kontrol af regler, som indgår i krydsoverensstemmelse vil fortsat blive indberettet og kan resultere i sanktioner ifbm. krydsoverensstemmelse),
- 3) mulighed for varsling af landbrugeren forud for kontrol af arealrelaterede regler og støttebetingelser,
- 4) tilrettelæggelse af kontrollen på det mest relevante tidspunkt i forhold til de specifikke krav,
- 5) sikring af information af landbrugerne om krydsoverensstemmelse, og
- 6) forenkling af 10-måneders rådighedsperioden.

For så vidt angår bagatelgrænser foreslår Kommissionen samtidig en finansiel bagatelgrænse, så sanktioner, der ikke overstiger fx 50 Euro, ikke skal effektueres.

Kommissionen lægger op til yderligere drøftelser og udvikling af ideer til ”best practice” og øget mulighed for anvendelse af flaskehalskontrol fx på mejerier og slagterier som en slags indikator-kontrol.

Endvidere foreslår Kommissionen, at reglerne om krydsoverensstemmelse inden for miljø, dyre-, plante-, og folkesundhed samt dyrevelfærd bliver indfaset over en treårig periode i de nye medlemslande, ligesom det er sket i EU-15.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Drøftelsen har i sig selv ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Det er hensigten, at drøftelsen skal bidrage til afklaring af lovgivningen om krydsoverensstemmelse.

Høring

På møde i § 2-udvalget (landbrug) den 27. marts 2007 bemærkede Landbrugsraadet, at rapporten var et positivt tiltag, idet den fokuserer på klare regler. Landbrugsraadet ønsker ensartet anvendelse af krydsoverensstemmelseskravene i alle medlemslande. Man ser desuden gerne, at alle kravene gennemgås med henblik på at gøre dem klarere.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser rapporten velkommen, idet der lægges vægt på, at den snarest følges op af konkrete initiativer. Rapporten ses som et første initiativ på vejen mod at sikre ensartet implementering af krydsoverensstemmelse i medlemslandene og yderligere forenklinger og afklaringer af krydsoverensstemmelsessystemet.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være en generel tilslutning til rapporten blandt medlemsstaterne. Samtidig forventes det, at en række lande vil finde behov for yderligere tiltag i form af forenkling og afklaring af krydsoverensstemmelsessystemet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

3. Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål KOM (2005) 472

Nyt notat.

Resumé

Forslaget, der træder i kraft tidligst 1. juli 2007, fastsætter rammebestemmelser for beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af bestanden af europæisk ål. Forslaget vedrører dels alle former for ålefiskeri, dels bestandsophjælpning, herunder foranstaltninger med henblik på forbedring af vandløb som leveområder og på at gøre dem passable for ålens vandring.

Medlemsstaterne skal udpege vandløbssystemer, evt. en hel region eller medlemsstatens område, der udgør naturlige levesteder for ål. Den enkelte medlemsstat definerer selv grænsen mellem ålevandløbssystem(er) og saltvand.

For hvert vandløbssystem indsendes senest 31. december 2007 en åleforvaltningsplan, der efter Kommissionens godkendelse iværksættes senest 1. juli 2008. Planen skal på langt sigt skabe stor sandsynlighed for, at mindst 40 % af biomassen af voksne ål vandrer tilbage til havet, set i forhold til det bedste skøn over udvandringen uden påvirkning af menneskeskabte dødeligheder. Der skal fastsættes en tidsplan for gradvis målopfyldelse. Indsendes eller godkendes planen ikke, skal fiskeriindsatsen reduceres mindst 50 % eller reduceres således, at fangsterne reduceres med mindst 50 %, begge dele i forhold til gennemsnittet i perioden 2004-2006.

Der kan under forvaltningsplanen gives EFF-støtte efter reglerne om fartøjsejere og fiskere, der berøres af planer for justering af fiskeriindsatsen.

Fiskeri af ål under 12 cm længde er tilladt, hvis 75 % udsættes for at øge udvandringen af voksne blankål. Udsætninger af ål under 12 cm som led i en åleforvaltningsplan kan støttes med midler fra Den Europæiske Fiskerifond, EFF.

Efter rapportering og evaluering af forvaltningsplanernes resultater kan Rådet efter 31. december 2012 beslutte alternative foranstaltninger, baseret på forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.

Fiskeriindsatsen i saltvand skal over en 5 års periode reduceres således, at ålefangsterne gradvist reduceres med mindst 50 % i forhold til gennemsnitsfangsten i perioden 2004-2006, de første to år med 15 % pr. år. Der er ingen særlige krav til midlerne til indsatsreduktion. Forslaget rummer ingen mulighed for undtagelse herfra, og foranstaltningen får permanent karakter.

Ålefiskeri i saltvand omfattes af grundforordningens kapitel V om kontrol og håndhævelse. For ferskvand skal medlemsstaterne etablere et kontrolsystem tilpasset forholdene og den nationale lovgivning, der allerede gælder for ferskvandsfiskeriet, men det skal være mindst lige så effektivt som kontrolforordningens regler.

Medlemsstaterne skal identificere oprindelse og sikre sporbarhed af alle importerede eller eksporterede ål samt fastslå, om eksporterede ål er fanget i overensstemmelse med EU's bevaringsforanstaltninger. Endvidere skal det fastslås, om importerede ål er fanget i overensstemmelse med bevaringsforanstaltninger aftalt i relevante regionale fiskeriorganisationer.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2005) 472 af 6. oktober 2005 fremsat et forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16.- 17. april 2007 med henblik på politisk enighed.

Nærhedsprincippet

Der er ikke redegjort for nærhedsprincippet, idet forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Formandskabet har 21. marts 2007 fremsendt et arbejdsdokument med en revideret tekst, hvorpå dette notat baseres.

Forordningen fastsætter rammebestemmelser for beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af bestanden af ål i EU's havområder, kystlaguner, vandløbsmundinger, vandløb og "forbindende indvande" i medlemsstaterne, der løber ud i bl.a. Østersøen, Skagerrak og Kattegat, Nordsøen, Den Engelske Kanal og Middelhavet.

Forslaget vedrører dels alle former for salt- og ferskvandsfiskeri, herunder erhvervsfiskeri såvel som fritidsfiskeri m.v., dels bestandsophjælpning, herunder foranstaltninger med henblik på forbedring af vandløb som leveområder og på at gøre dem passable for ålens vandring.

Forslagets formål er at genoprette bestanden, så den igen kommer op på tidligere tiders niveau for forekomst af voksne ål, og at fremme rekrutteringen af glasål.³ Forslaget skal sikre, at tilstrækkeligt mange ål overlever indtil gydningen.

³) Glasål er den yngel, der efter vandring fra Sargassohavet når Europas kyster, hvor de fleste vandrer op i ferskvand. Efter 10-15 år som gulål vandrer ålene tilbage til saltvand for som blankål at begynde vandring tilbage til Sargassohavet for at gyde.

Det centrale i forslaget er, at medlemsstaterne skal udpege ålevandløbssystemer og for hvert af disse opstille en forvaltningsplan, der med stor sandsynlighed sikrer, at mindst 40 % af biomassen af voksne ål undslipper til havet, set i forhold til det bedste skøn over den udvandring af voksne ål, der ville have været, hvis bestanden ikke havde været udsat for menneskeskabte dødeligheder. Hvis eksisterende data indgår i beregningsgrundlaget, skal de være indsamlet før 1980. Målet skal nås på langt sigt. Den enkelte medlemsstat definerer selv grænsen mellem ålevandløbssystemer og saltvand, herunder, hvilke områder der skal være omfattet af forvaltningsplanerne.

Forvaltningsplanen skal indeholde:

- En beskrivelse og analyse af den nuværende situation for ål.
- En beskrivelse af de metoder/tiltag, der vil blive anvendt for at nå målet. Der er valgfrihed for midlerne, som kan omfatte reduktion af ålefiskerierne, udsætninger, forbedring af vandringsveje, kontrol af arter, som æder ål, m.v. Der skal snarest muligt iværksættes passende foranstaltninger til at reducere dødelighed forårsaget af faktorer udenfor fiskeriet, herunder vandkraftturbiner, pumper eller rovdyr, medmindre dette er unødvendigt for at nå målet.
- En tidsplan for den forventede opfyldelse af målet.
- En beskrivelse af kontrol- og gennemførelsesforanstaltninger.

Åleforvaltningsplaner omfattes af grundforordningens⁴ og EFF-forordningens⁵ regler vedr. støtte til fartøjsere og fiskere, der berøres af planer for justering af fiskeriindsatsen indenfor medlemsstatens 12 sømile-zone.

Forslagene til forvaltningsplaner skal senest 31. december 2007 sendes til Kommissionen for dennes godkendelse inden 1. juli 2008. Ved manglende indsendelse eller godkendelse af en forvaltningsplan skal fiskeriindsatsen enten reduceres med mindst 50 % i forhold til gennemsnitsindsatsen i perioden 2004-2006 eller reduceres således, at fangsterne reduceres med mindst 50 % i forhold til gennemsnitsfangsten i perioden 2004-2006. Midlerne til reduktionen er valgfrie. Fangstreduktionen kan helt eller delvis erstattes af umiddelbare foranstaltninger til at reducere andre menneskeskabte dødelighedsfaktorer. Forudsætningen herfor er, at det tillader lige så mange blankål at udvandre som fangstreduktion ville have gjort.

Reduktionen ved manglende indsendelse af forvaltningsplan skal iværksættes 1. januar 2008. Reduktion ved manglende godkendelse af en forvaltningsplan skal iværksættes indenfor 3 måneder fra Kommissionens beslutning, og med samme frist kan der indsendes en revideret forvaltningsplan.

For ålevandløbssystemer, der strækker sig ud over mere end én medlemsstats territorium, opstiller de berørte medlemsstater i fællesskab en åleforvaltningsplan. Hvis dette kan true rettidig indsendelse af planen, kan medlemsstaterne indsende planer for deres nationale dele af vandløbssystemet. For åle-

⁴) Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik.

⁵) Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond.

vandløbssystemer, der strækker sig ud over EU's territorium, skal de berørte medlemsstater søge udviklet en åleforvaltningsplan i koordination med de relevante tredjelande, men hvis tredjelandet ikke medvirker, kan medlemsstaten indsende en plan for sin egen del af ålevandløbssystemet.

Medlemsstater, der fisker ål under 12 cm længde, enten som led i en forvaltningsplan eller fiskeri underkastet ovennævnte 50 %-sanktion, skal sikre, at 75 % af fangsten bruges i et udsætningsprogram i ålevandløbssystemer udpeget i overensstemmelse med forordningen, for at øge udvandringen af voksne blankål. Udsætninger af ål under 12 cm som led i en åleforvaltningsplan kan støttes med midler fra Den Europæiske Fiskerifond, EFF.

Fiskeriindsatsen i de saltvandsområder, der ikke er omfattet af forvaltningsplaner, skal over en 5 års periode reduceres således, at fangsterne gradvist reduceres med mindst 50 % i forhold til gennemsnitsfangsten i perioden 2004-2006. De første to år skal reduktionen ske i trin à 15 % årligt. Der er ingen særlige krav til midlerne til indsatsreduktion.

Hver medlemsstat skal første gang 30. juni 2011 rapportere til Kommissionen om overvågning, effektivitet og resultater af forvaltningsplanerne, hvorpå Kommissionen senest 31. december 2012 rapporterer til Rådet og Europa-Parlamentet. På grundlag heraf foreslår Kommissionen passende foranstaltninger til genopretning af ålebestanden. Derpå beslutter Rådet alternative foranstaltninger til at nå planernes udvandringsmål.

Ålefiskeri i saltvand omfattes af grundforordningens kapitel V om kontrol og håndhævelse.

For ferskvand skal medlemsstaterne etablere et kontrol- og fangstregistreringssystem tilpasset forholdene og den nationale lovgivning, der allerede gælder for ferskvandsfiskeriet, men det skal være mindst lige så effektivt som kontrolforordningens regler. Systemet skal omfatte en grundig beskrivelse af alle systemer til fordeling af fiskerirettigheder i ålevandløbssystemer, herunder privatejede vandområder.

1. januar 2009 skal medlemsstaterne tilsende Kommissionen lister over:

- Alle fiskefartøjer, der uanset fartøjets total længde er autoriseret til saltvandsfiskeri efter ål.
- Alle fiskefartøjer, der er autoriseret til ålefiskeri i vandløbssystemer, som udgør naturlige levesteder for ål.
- Alle fiskere, der er autoriseret til ålefiskeri i vandløbssystemer, som udgør naturlige levesteder for ål.
- Alle auktionscentre, selskaber eller personer, som medlemsstaterne har autoriseret til førstegangsomsætning af ål.

Medlemsstaterne skal identificere oprindelse og sikre sporbarhed af alle importerede eller eksporterede ål samt fastslå, om eksporterede ål er fanget i overensstemmelse med EU's bevaringsforanstaltninger. Endvidere skal det fastslås, om importerede ål er fanget i overensstemmelse med bevaringsforanstaltninger aftalt i relevante regionale fiskeriorganisationer.

Forordningen træder tidligst i kraft den 1. juli 2007.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har 16. maj 2006 vedtaget en udtalelse baseret på betænkning nr. A6-0140/2006 fra Europa-Parlamentets Fiskerikomité, incl. 29 ændringsforslag til Kommissionens første forslag. Det reviderede forslag imødekommer en stor del af disse. Europa-Parlamentet krævede, at der indledes samrådsprocedure.

Konsekvenser

Forslaget forventes at have statsfinansielle konsekvenser, og det kan ikke udelukkes, at det vil have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Der vil blive behov for øget kontrol af ålefiskeri og af foranstaltningernes gennemførelse. Dette vil under Fiskeridirektoratet bl.a. omfatte:

- Etablering af et register over fritidsfiskerfartøjer.
- Et register for licenser/tilladelser til fiskeri efter ål.
- Et særligt fisketegn, som giver rekreative fiskere adgang til fiskeri af ål.
- Øget kontrol af ålefiskeriet i såvel ferskvand som saltvand, herunder fritidsfiskeriet. De komplerede foranstaltninger vil kunne indebære risiko for ikke-registrerede landinger.
- Øget kontrol af ålepas og afgitringer ved bl.a. turbiner.

Efter forslagens frister forventes der behov for øget kontrol af saltvandsfiskeriet tidligst fra 1. juli 2007, da reduktionen af dette fiskeri træder i kraft umiddelbart. Senest 1. juli 2008 forventes behov for øget kontrol af ferskvandsfiskeriet, da godkendte forvaltningsplaner skal iværksættes senest på denne dato. Ved manglende indsendelse af forvaltningsplan indtræder behovet 1. januar 2008, og ved manglende godkendelse senest 1. oktober 2008.

Forslaget og de deraf afledte kontrolforanstaltningerne vurderes potentielt, og afhængigt af det endelige forslags udformning, at kunne indebære merudgifter i størrelsesordenen op mod ca. 20 mio. kr. årligt. De økonomiske konsekvenser skal vurderes nærmere.

Forslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser vil for bundgarnsfiskeriet efter ål samlet set medføre en reduktion på mindst 50 % over en 5-årig periode. Størrelsen af det erhvervsøkonomiske tab kan ikke opgøres nærmere på nuværende tidspunkt.

Forslagets gennemførelse vil få konsekvenser for fiskerierhvervets administrative byrder, da erhvervsfiskere (ca. 550 fartøjer), som ønsker at fiske ål, årligt skal ansøge om tilladelse til dette fiskeri. Omfanget af erhvervets administrative byrder skal vurderes nærmere

Høring

§ 5-Udvalget (fiskeri) og Udvalget for Rekreativt Fiskeri, Ferskvandsfiskeri og Fiskepleje (§ 7-udvalget) blev 3. november 2005 hørt i skriftlig procedure vedr. det oprindelige forslag, og 13. marts 2007 vedr. det reviderede forslag. I det følgende gengives desuden, i det omfang, de kan antages at gælde for det reviderede forslag, kommentarer afgivet dels vedr. Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om udvikling af en EU-handlingsplan for forvaltning af ål (KOM (2003) 573), dels vedr. Kommissionens oplysninger ved et "front loading" møde 11. marts 2005. Endelig indgår kommentarer afgivet ved informationsmøder for erhvervet i marts og juni 2006, sidstnævnte baseret på et revideret forslag af 11. maj 2006.

Danmarks Fiskeriforening (DF, erhvervsfiskere) finder, at hvis forslaget gennemføres i sin nuværende form, vil det betyde stop for erhvervmæssigt ålefiskeri i Danmark.

DF påpeger, at Danmark ligger i front med hensyn til bevaringsforanstaltninger, bl.a. genetablering af opvækstområder. Inden reduceret indsats i blankålfiskeriet kan komme på tale, bør der ske redskabsbegrænsning i og øget kontrol af fritidsfiskeriet, som findes ansvarligt for et stort, semiprofessionelt rusefiskeri.

DF finder, at bundgarnsfiskeri på alle måder lever op til tidens krav om miljøsånsomhed, bæredygtighed, kystzoneudvikling og fødevarekvalitet samt er karakteriseret ved at genudsætte uønsket bifangst som levende fisk. Det største blankålfiskeri i Danmark foregår langs ret åbne kyster med redskaber, der ikke spærrer for ålens vandring, men dette fiskeri er stærkt påvirket af 20 års eksplosiv vækst i bestanden af skarv. DF påpeger, at antallet af bundgarn er mere end halveret i løbet af de sidste 10 år.

Genopretningsforanstaltninger bør følge samme retningslinier som for andre fiskebestande: Beskyttelse af yngel og opvækstområder, reduktion i dødeligheden på ungdomsstadier og bæredygtig udnyttelse af de voksne fisk.

DF er tilfreds med, at også regulering af andre faktorer end fiskeriet, herunder skarv, kan indgå i forvaltningsplaner. Man kan gå ind for en plan, der omfatter hele Danmark, hvis beregningsgrundlaget er data indsamlet efter 1980.

DF finder det vigtigt at fastholde, at 75 % af glasålfangsten skal anvendes til udsætning for ophjælpning af ålebestanden, og man foreslår omgående stop for eksport af yngel til lande uden for ålens naturlige udbredelsesområde.

DF foreslår et øget mindstemål for gulål samt undersøgelse af, hvor der kan udpeges områder, som lukkes for ålefiskeri. Undersøgelse af mulighederne for en licensordning i ålefiskeriet.

Hvis en 50 % reduktion af saltvandsfiskeriet er nødvendig, foreslår DF, at det sker som en reduktion af fiskeriindsatsen i forhold til 1990-1995 og over en periode på 10 år. En del af reduktionen kan da ske ved naturlig afgang med eller uden kompensation.

Dansk Akvakultur (DA, opdrættere og tilknyttede erhverv): DA finder, at hvis forslaget gennemføres i sin nuværende form, vil det betyde stop for opdræt af europæisk ål i Europa. Den høje pris på glasål, forårsaget af eksport til Kina, resulterer i et mere intensivt fiskeri efter glasål, både legalt og illegalt, og dermed et øget pres på den europæiske ål. Indgreb overfor fiskeri af blankål, udsætningsprogrammer m.m. vil være nytteløse, hvis der ikke gribes ind overfor eksporten af glasål.

DA har foreslået, at alle købere af glasål forpligtes til at genudsætte en vis andel deraf efter en tid i opdræt, da overlevelsen er langt større end ved direkte genudsætning. DA frygter imidlertid, at det aktuelle forslag om 75 % genudsætning vil umuliggøre europæisk åleopdræt, da kinesiske opdrættere erfaringsmæssigt altid kan overbyde de europæiske p.g.a. særlige produktionsforhold i Kina. DA oplyser, at ud af en årlig fangst på 100 t. eksporteres p.t. 50 t. til Kina, 25 t. går til opdræt i Europa, 20 t. til konsum i Spanien og 5 t. genudsættes via ålefarme.

Dansk Kystfiskerforening (bierhvervsfiskere): Man finder, at forslaget er forhastet og meget ringe videnskabeligt dokumenteret. De 25 % af glasålefangsten, der efter forslaget vil restere efter genudsætning, skal bruges til opdræt i EU. Der foreslås reduktion af skarv-bestanden, da dens skader på fiskeyngel, herunder ål, nu er videnskabeligt dokumenteret. Der foreslås større masker i ruser samt et mindstemål for ål på 40 cm.

Dansk Amatørfiskerforening (fritidsfiskeri med garn og ruser): Danmark har i mange år haft adskillige fiskerireguleringer og bevaringsforanstaltninger for ål, herunder fredningsbælter, mindstemål for gulål, begrænsning i fritidsfiskernes redskaber, ændring af fritidsfiskerpælerusen, samt fisketegnsmidler til udsætning af ål. Fritidsfiskerne har i modsætning til erhvervsfiskerne opført sig ansvarligt. Begge skal beholde deres redskaber, men en del erhvervsfiskere skal udfases, og der bør indføres stop for fritidsfiskeri med åleruser 1. oktober-1. april. Erhvervsfiskerne skal bidrage til finansiering af åleudsætninger.

En forvaltningsplan for ferskvand og saltvand. Total fredning af ål ved de fleste åudløb, og ingen skarvkolonier må findes i nærheden. Gerne mere end 75 % genudsætning af glasål. Enkel og gennemskuelig dokumentation og kontrol, mulighed for fratagelse af fiskerirettigheder ved overtrædelse.

Foreningen foreslår et langsigtet udsætningsprogram med mindst 10 mio. stk. årligt, og erhvervsfiskeriet skal deltage. Begrænsninger i anvendelsen af pæleruser. Blankål skal frit kunne vandre fra ferskvand til saltvand. Reduktion af skarvbestanden til 10.000 par. Forbud i hele EU mod fangst og salg af glasål til konsum. Kontrolleret fiskeri efter glasål til udsætning. Mindstemålet hæves.

Dansk Fritidsfiskerforbund (fritidsfiskeri med garn og ruser): Kraftige protester mod EU-restriktioner over for ålefiskeriet. Man finder forslaget uigennemskueligt, og uden beskrivelse af konsekvenser for fritidsfiskeriet. Er imod logbogspligt for små fartøjer. Ingen reduktion i antal kasteruser; fritidsfiskerne er i forvejen hårdt ramt. Der fanges kun få ål i fritidsfiskernes ruser. Reduktion eller ophør af al glasål-eksport. Øgede udsætninger i kystnære områder finansieret af EFF, fiskeple-

jemidler, 10 % afgift på glasål til opdræt og en ålefond etableret af erhvervsfiskerne. Flere midler til forskning og etablering af opvækstområder. Forskning i ålens levemuligheder bør ligestilles med forskning vedr. andre fiskearter. Fredning af blankål oktober/november-april. Mindstemål 40 cm i saltvand. Skarv-bestanden reduceres til 10.000 par som led i genopretning af ålebestanden.

Danmarks Sportsfiskerforbund (DS, lystfiskeri med fiskestang): Ålekister skal forbydes. Lodsejere, som ikke er registreret som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, må ikke kunne omsætte ål. Kun én ferskvandsruse pr. husstand, og retten til brug heraf må ikke kunne overdrages. Øget mindstemål, indførelse af maksimumsmål, øget afstand mellem ruseredskaber, forbud mod fiskeri i fredningsbælter, øget kontrol. DS mener ikke, at effektiviteten af ålepas er dokumenteret betryggende. Alle opstemninger, hvor ålepas er eneste passagemulighed, bør nedlægges. 90 % af glasålefangsten skal genudsættes.

DS finder det positivt og vigtigt, at rovdyr som skarv og mink kan indgå i forvaltningsplanen. Snæbel bør også indgå. Udvidet fredningstid i både fersk- og saltvand. For at beskytte opvoksende ål i brak- og saltvand ønskes samme regler i marine områder som i ferskvand, alternativt etablering af lukkede områder. Erhvervsfiskeriet i saltvand skal reduceres inden udgangen af 2008, ikke over 5 år. Monitorering nødvendig for vurdering af, om handlingsplanen får den tilsigtede effekt, men skal ikke finansieres af fiskeplejemidler.

Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark (FFF) finder det aktuelle forslag stort set vel afbalanceret for alle ålefiskere i EU. FFF mener, at der er et meget usikkert grundlag for vurdering af biomassen, og 40 %-målet bliver meget vanskeligt at kontrollere. Man finder sanktionerne for manglende forvaltningsplan for svage. Alle medlemslande bør bringes op på samme beskyttelsesniveau som i Danmark. Meget store potentielle åleopvækstområder i EU er nærmest utilgængelige for optrækkende glasål, mens ålepas i alle opstemninger har været lovpligtige i Danmark i ca. 70 år. I danske vandløb fanges kun 15-20 % af nedvandrende blankål. Flytning af glasål bør det ske direkte, ikke via opdrætsanlæg. Mindstemål 45-50 cm i saltvand.

FFF påpegede, at de få tilbageværende privilegerede ålefiskerier i Danmark har eksisteret i op til 800-900 år, og næppe er årsag til den kraftige tilbagegang i ålebestanden. Hvis disse ålefiskerier alligevel ønskes fjernet, vil det kræve opkøb af rettighederne.

Dansk Aaleeksportør Forening: Saltvand: Mindstemål 40 cm for gulål, 50 cm for blankål. Kun salg til registrerede opkøbere. Licens til erhvervsfiskere, som skal have fangst på mindst 400 kg. ål årligt de sidste 3 år. Mere kontrol, større bøder. Max. 3 kasteruser pr. fritidsfisker, som årligt skal indsende fangstopgørelser. Stop for blankålfiskeri efter 1. december. Reduktion af skarv- og sælbestanden. Ferskvand: Intet rusefiskeri af fritidsfiskere. Ingen ålekister. Erhvervsfiskere skal reducere fiskeriet med 10 % årligt de næste 5 år. Mere kontrol med ruser i vandløb, større bøder. Stop for blankålfiskeriet efter 1. november.

Dansk Fisk (fiskeindustrivirksomheder) savner dokumentation for, at forslaget og foranstaltningerne er balancerede og afstemt mellem ønsket om bæredygtige ålebestande og ønsket om at sikre øget opdræt i EU. Man finder, at netop opfodning i europæiske opdrætsanlæg før udsætning bør inddrages som en foranstaltning til bestandens genopretning, der samtidig kan tilgodese opdrætserhvervet. Til grund herfor refereres til positive erfaringer vedr. overlevelseshalvdelen i ålefarme i Sverige, Tyskland og Danmark.

Thorkild Poulsen (lodsejer): Finder ikke, at lodsejere høres i tilstrækkelig grad, når nye forslag kan forringe deres ejendomsret til ferskvandsfiskeri. Ferskvandsfiskere har i årevis måttet acceptere kraftige begrænsninger i ålefiskeriet, og de fik selv i begyndelsen af 1990'erne indført øget mindstemål og redskabsbegrænsninger i ferskvand. Modsat favoriseres ålefiskeriet i saltvand. Det foreslåede 40 % mål for udvandring fra ferskvand er uacceptabelt, når saltvandsfiskere derpå kan fange ålene. Ønsker samme tidsplan for reduktioner i ferskvand og saltvand. Savner en ordentlig statistik over ferskvandsfiskeri af ål. Savner oplysninger om styring og kontrol af glasålefiskeri i Sydeuropa; uacceptabelt at dette fiskeri ikke begrænses.

På mødet i §5-udvalget den 26. marts 2007 var der ingen yderligere bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Bestanden af europæisk ål er i en dårlig forfatning, og man hilser fra dansk side forslaget til genopretning af ålebestanden velkommen, herunder at de enkelte medlemsstater skal udarbejde forvaltningsplaner tilpasset egne forhold.

Man lægger i denne forbindelse stor vægt på hensyntagen til, at Danmark i mange år har gennemført en lang række foranstaltninger til bevaring og ophjælpning af ålebestanden.

Der arbejdes fra dansk side for, at udgifterne til kontrol og håndhævelse samt videnskabelig vurdering skal stå i et rimeligt forhold til de forventede resultater af de foreslåede foranstaltninger, herunder at det bliver muligt at sikre, at der kan iværksættes kontrolforanstaltninger, som er mindre omkostningskrævende og omfattende end det foreliggende forslag.

Man er bekymret for den omfattende eksport af glasål til tredjelande, som hæmmer mulighederne for udsætninger og opdræt i Europa. Regulering af eksporten inden for WTO-reglerne bør overvejes med henblik på genopretning af bestanden i Europa.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemsstaterne er generelt positive overfor foranstaltninger til genopretning af ålebestanden i Europa, men der er afgørende interesseforskelle p.g.a. de forskellige typer af ålefiskeri. Fiskeri i ferskvand eller flodmundinger er den vigtigste udnyttelse af ålen i de fleste lande, modsat Danmark.

Flere medlemsstater har udtrykt bekymring for, om udgifterne ved en gennemførelse af forslaget vil stå i et rimeligt forhold til de forventede resultater af foranstaltningerne.

Et antal lande finder lige som Danmark, at en langsigtet målsætning om mindst 40 % udvandring bør svare til 3 ålegenerationer, i overensstemmelse med STECF's⁶ anbefalinger, således at implementeringen bliver mulig i praksis.

En række lande ønsker, at fristerne for især indsendelse af forvaltningsplaner udskydes.

En række lande støtter ligesom Danmark Kommissionen i, at reglerne om glasål (artikel 6) er centrale i forslaget, og at udsætninger vil være et centralt led i forvaltningsplanerne.

Et land har ligesom Danmark en stor produktion i åleopdræt, der er afhængig af forsyninger med glasål, og ønsker, at dette hensyn indgår i forordningen.

En række medlemsstater ønsker helt at blive undtaget fra forordningen p.g.a. fravær af en egentlig ålebestand.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Der er oversendt grundnotat af 4. november 2005.

Notatet er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

4. Forslag til Rådets forordning om en flerårig plan for torskbestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande KOM (2006) 411

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 24. august 2006.

Resumé

Forslaget indebærer en flerårig plan for at sikre et langsigtet, bæredygtigt fiskeri, hvor der kan opnås de størst mulige udbytter på lang sigt. Dette skal ske ved en årlig reduktion af fiskeridødeligheden på 10 pct. indtil det fastsatte mål er nået, gennem reduktion af fiskeriindsatsen. Planen indeholder også regler om regulering af fangstmulighederne. Bestemmelserne suppleres med en række kontrolbestemmelser. Planen evalueres løbende.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2006) 411 af 24. juli 2006 fremsendt forslag til Rådets forordning om en flerårig plan for torskbestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande. Forslaget er oversendt til Rådet den 25. juli 2006. Forslaget er modtaget fra Rådssekretariatet i dansk sprogversion den 26. juli 2006.

⁶) The Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries, 22nd report 3.-7.4.2006.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget er på dagsordenen på Rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16. – 17. april 2007 med henblik på politisk drøftelse.

Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at nærhedsprincippet ikke finder anvendelse, idet forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence. Idet der er tale om et forslag om bevarelse af havets biologiske ressourcer inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, er regeringen enig heri.

Formål og indhold

Den Internationale Østersø-fiskerikommission (IBSFC) vedtog i 2003 en forvaltningsplan for torskefiskeriet i Østersøen. Ifølge videnskabelig rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) er der en række svagheder i forvaltningsplanen og rådgivningen viser, at det for øjeblikket er meget vanskeligt at gennemføre planen.

Kommissionen har på den baggrund fremlagt et forslag til en ny flerårig plan.

Ifølge den seneste videnskabelige rådgivning fra ICES er torskebestanden i ICES-underafsnit 25-32 i Østersøen (den østlige del) faldet til et niveau, hvor den lider under reduceret reproduktionsevne, og den måde, bestanden udnyttes på, er ikke bæredygtig. ICES anslår i øvrigt, at 35-45 pct. af landingerne af den østlige torskebestand ikke er blevet indberettet sidste år. For så vidt angår torskebestanden i ICES-underafsnit 22-24 i Østersøen (den vestlige del), er den i en bedre stand, men ICES vurderer, at torskebestanden overfiskes, og er nået ned på et niveau, hvor der er risiko for reduceret reproduktionsevne.

Forvaltningsplanens mål

Målet for planen er at sikre en bæredygtig udnyttelse af de pågældende torskebestande i Østersøen. Begge bestande skal op på et sådant niveau, at deres fulde reproduktionsevne bevares, og der kan opnås de størst mulige udbytter på lang sigt. Kommissionen foreslår, at det for torskebestanden i ICES-underafsnit 22-24 indebærer et mål for fiskeridødeligheden (den andel af bestanden, som fiskeriet årligt fjerner fra bestanden = F) på $F=0,6$ for aldersgruppen 3-6 år og for torskebestanden i ICES-underafsnit 25-32 et mål for fiskeridødeligheden på $F=0,3$ for aldersgruppen 4-7 år.

Metode til fastsættelse af årlige fiskerimuligheder

Der fastsættes som nu TAC'er (TAC = Total Allowable Catch: årlig tilladt fangstmængde) for hver af de to torskebestande, idet der tilsigtes en årlig reduktion i fiskeridødeligheden med 10 pct. årligt indtil de fastsatte mål er nået. Herefter fastsættes TAC'en, så fiskeridødeligheden fastholdes.

Som det kendes fra andre forvaltnings- og genopretningsplaner, foreslås det, at udsvinget i TAC'en højst må være 15 pct. i forhold til året før. Rådet kan dog, såfremt det findes berettiget, vedtage en TAC, der er lavere end den TAC, som følger af den foreslåede mekanisme.

Reduktion af fiskeriindsatsen

Metoden til fastsættelse af TAC for de to bestande suppleres med en begrænsning af fiskeriindsatsen. Denne begrænsning foreslås gennemført ved henholdsvis lukkede perioder og områder.

Da torskefangsterne i fiskerier efter sild og brisling og visse, nærmere angivne former for laksefiskeri er meget begrænsede, foreslås fiskeriindsatsen ikke reduceret for de pågældende fiskeriformer.

Ligeledes vil fartøjer under 12 meter have adgang til at beholde om bord og lande indtil 10 pct. torsk, når de fisker med garnredskaber med en maskestørrelse på mindst 110 mm.

Kommissionen kan tildele medlemsstaterne fiskedage i de lukkede perioder på grund af permanent begrænsning af fiskeriindsatsen enten på grund af endeligt ophør med fiskerivirksomhed siden 1. januar 2005 eller definitiv tilbagetrækning fra det pågældende område.

Kontrolregler

Kommissionen stiller forslag om en række kontrolbestemmelser som bl.a. tolerancemargin på 8 pct. af tallet for skøn af vægt i logbøger, regler for ind- og udsejling af forskellige områder, forudannelse til de nationale kontrolmyndigheder af landinger af mere end 100 kg torsk og fastsættelse af inspektionsmål.

Evaluering og revision

Planen skal løbende evalueres, og minimumsfiskeridødeligheden kan revideres af Rådet på grundlag af rådgivning fra STECF.

Rådssekretariatet har den 20. marts 2007 fremsendt et arbejdsdokument med forslag til justerede kontrolbestemmelser. Bl.a. foreslås tolerancemarginen fastsat til 10 pct. af tallet for skøn af vægt i logbøger, dog således at tolerancemarginen for torsk vil være 8 pct., opstramning af regler for ind- og udsejling af forskellige områder og krav om vejning af al torsk.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslaget kan have statsfinansielle konsekvenser til kontrolforanstaltninger. Det er endnu ikke muligt at give en nærmere vurdering af forslagets eventuelle statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget vurderes at have visse negative erhvervsøkonomiske konsekvenser i genopbygningsfasen som følge af de foreslåede begrænsninger i fiskeriet med henblik på at nå planens mål.

Forslaget har ingen konsekvenser for EU's budget.

Høring

§ 5-udvalget (fiskeri) er blevet hørt i skriftligt procedure den 10. august 2006.

Danmarks Fiskeriforening finder det principielt forkert både at anvende kvotebegrænsninger og indsatsbegrænsninger i et givet farvandsområde. Skal begge systemer imidlertid anvendes samtidig, må der ske en sikring af erhvervsmulighederne for de mindste fartøjer i de lukkede perioder, da disse fartøjer ikke har alternative fiskerimuligheder.

WWF anbefaler en række tiltag med henblik på en genopretning af torskebestanden, herunder en lukning af fiskeriet efter torsk i Østersøen indtil genopretning er nået, en kraftig reduktion i flådekapaciteten samt en harmonisering af fiskerikontrolsystemerne mellem landene.

Ved mødet i §5-udvalget den 26. marts 2007 bemærkede Danmarks Fiskeriforening, at Danmark, ved at indføre et havdagesystem på baggrund af tilstrækkelig bevis for fyldestgørende fiskerikontrol, kunne vise vejen og sætte en standard for en række lande, som endnu ikke kan påvise de nødvendige kontrolforanstaltninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter en langsigtet strategi for forvaltningen af torskebestandene i Østersøen, idet regeringen dog finder, at de foreslåede mål for fiskeridødelighed og tempoet for opnåelse af målene må vurderes nøjere.

Regeringen lægger stor vægt på, at der findes en tilfredsstillende løsning for de kystnære fartøjer.

Regeringen støtter etableringen af et simpelt havdagesystem i Østersøen. Fra dansk side har man fremsendt bemærkninger til Rådet om forslag til et havdagesystem kombineret med relevante kontrolbestemmelser, som skal sikre en balance mellem fleksibilitet for den enkelte fisker og de nødvendige kontrolforanstaltninger.

Endelig støtter regeringen fuldt ud arbejdet med at bekæmpe ulovlige og urapporterede landinger.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at medlemsstaterne vil være positivt indstillede over for en langsigtet strategi for forvaltningen af torskebestandene i Østersøen.

Det forventes, at flere lande vil lægge vægt på, at der findes en tilfredsstillende løsning for de kystnære fartøjer.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Der er oversendt notat om nærhedsprincippet den 10. august 2006 og grundnotat den 24. august 2006.

Notaterne er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

5. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Handlingsplan for 2006-2008 med henblik på at forenkle og forbedre den fælles fiskeripolitik KOM (2005) 647

Revideret genoptryk af samlenotat af 9. november 2006. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionens meddelelse vedrører forslag til konkrete tiltag til forenkling af Den Fælles Fiskeripolitik for perioden 2006-2008 og er en opfølgning på rådskonklusionerne af 26. april 2005, hvor Rådet tilsluttede sig behovet for at udarbejde en flerårig handlingsplan for forenkling.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2005) 647 fremsendt meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: 2006-2008 handlingsplan om forenkling og forbedring af Den Fælles Fiskeripolitik. Meddelelsen er oversendt til Rådet den 9. december 2005.

Meddelelsen er sat på dagsordenen for det kommende rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 16.-17. april 2007 med henblik på information fra Kommissionen.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, idet der alene er tale om en meddelelse fra Kommissionen.

Formål og indhold

Kommissionen har fremsendt en meddelelse vedrørende en handlingsplan 2006-2008, hvori der redegøres for mulighederne for forenkling og bedre regulering af den fælles fiskeripolitik. Meddelelsen skal ses som et led i den del af Lissabon-processen, der vedrører bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union. Initiativer til bedre regulering må fremmes på alle administrative niveauer, og medlemsstaterne har et stort ansvar for at fremme bedre regulering på områder, hvor EU's konkurrenceevne står på spil.

Forenklingen af Den Fælles Fiskeripolitik skal først og fremmest gavne fiskere og de offentlige myndigheder med ansvar for fiskeri, både i medlemsstaterne og på EU-niveau.

Det anføres, at der er tre kategorier af retsakter, som skal forenkles:

- retsakter, der allerede er under revision og for hvilke der anvendes visse forenklingsprincipper,
- nye retsakter, som skal udarbejdes i de kommende år, og for hvilke de fastsatte forenklingsmål systematisk skal overholdes,
- visse gældende retsakter, der skal forenkles allerførst – dvs. de retsakter, som forenklingsarbejdet ifølge Kommissionen skal koncentreres om hurtigst muligt.

Med hensyn til det sidstnævnte punkt er det Kommissionens opfattelse, at indsatsen bør koncentreres om visse emner inden for forvaltning og kontrol af fiskeri. Med henblik herpå finder Kommissionen, at det i hvert enkelt tilfælde – under overholdelse af proportionalitetsprincippet – vil være væsentligt:

- at revidere den gældende EU-lovgivning på grundlag af den metode, som er indeholdt i Kommissionens meddelelse om gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: En strategi til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer (KOM (2005) 518),
- at forbedre retsakternes læselighed og adgang til informationer ved at udvikle instrumenter, der er afpasset efter fiskernes og de berørte administratorers behov og
- at mindske byrderne og begrænsningerne både for fiskerne og for alle de berørte myndigheder, herunder også de i lovgivningen fastsatte omkostninger.

Kommissionen foreslår syv specifikke emner inden for kategorien af gældende lovgivning, der bør gives særlig prioritet, og i bilaget til meddelelsen beskrives de enkelte emner og forenklingstiltagene inden for disse i detaljer, herunder bl.a. tidsplan, involverede parter, den af forenklingsinitiativet omfattede lovgivning og de specifikke foreslåede initiativer inden for det pågældende område. Det drejer sig om følgende syv emner:

1. TAC/kvoter og fiskeriindsats
2. Tekniske bevaringsforanstaltninger med henblik på beskyttelse af ungfisk
3. Indsamling og forvaltning af data vedrørende Den Fælles Fiskeripolitik
4. Overvågning – lovgivning vedrørende kontrol
5. Overvågning – elektronisering
6. Afrapporteringsforpligtelser
7. Bemyndigelse til at fiske uden for EU-farvande

Udtalelser

Europa-Parlamentet har afgivet udtalelse den 6. september 2006. Europa-Parlamentet tilslutter sig i sin udtalelse fuldt ud Kommissionens målsætninger, navnlig om en øget klarhed i samt forenkling af og lettere adgang til de gældende retsakter, en reduktion af den administrative byrde og de administrationsomkostninger, der pålægges de offentlige myndigheder med ansvar for fiskeri, og en reduktion af fiskernes administrative byrder og forpligtelser. Parlamentet bifalder endvidere den metode, som Kommissionen har foreslået, især udarbejdelsen af en treårig handlingsplan for perioden 2006-2008 og støtter Kommissionens vurdering af, at det er nødvendigt at fokusere på forenklingen

af bevaringspolitikken og kontrol af fiskeriaktiviteterne. Europa-Parlamentet har endvidere en række mere detaljerede bemærkninger til forenklingstiltagene.

Konsekvenser

Meddelelsen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. En udmøntning af meddelelsen forventes at forenkle lovgivningen, herunder lette de samfundsøkonomiske, administrative og statsfinansielle byrder.

Høring

§ 5-udvalget (fiskeri) er blevet hørt om meddelelsen i skriftlig procedure den 10. marts 2006.

Danmarks Fiskeriforening udtrykte generel støtte til målsætningerne i handlingsplanen.

På mødet i §5-udvalget den 26. marts var der ingen yderligere bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra dansk side hilser man initiativet velkommen og kan tilslutte sig det videre arbejde med henblik på en forenkling af EU's regelsæt på fiskeriområdet.

Danmark støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU og Kommissionens seneste meddelelse om bedre regulering. Arbejdet i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark.

Danmark lægger vægt på, at regelforenklingsarbejdet og konsekvensvurderingerne styrkes, samt at der fastholdes en central koordinering i tråd med det hidtidige arbejde. Danmark støtter, at regelforenkling sker ud fra en balanceret og integreret tilgang, som ikke bør sænke miljøbeskyttelsen, forbrugersikkerheden eller sundhedsstandarder.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Generelt er medlemslandene positive over for initiativet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Meddelelsen blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 17. november 2006 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 20.-21. november 2006, jf. samlenotat af 9. november 2006 og den 21. april 2006 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 25. april 2006, jf. samlenotat af 7. april 2006.

Folketingets Europaudvalg er tidligere blevet orienteret om det forventede indhold af Kommissionens handlingsplan for 2006-2008 om forenkling og forbedring af Den Fælles Fiskeripolitik den 16. december 2005 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 20.-22. december 2005, jf. samlenotat af 1. december 2005.

Folketingets Europaudvalg er tidligere blevet orienteret om forenkling af den fælles fiskeripolitik ved forelæggelse af udkast til rådskonklusionerne herom den 21. april 2005 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 26. april 2005, jf. samlenotat af 15. april 2005, samt ved forelæggelse af Kommissionens meddelelse om perspektiverne for forenkling af den fælles fiskeripolitik den 17. december 2004 i forbindelse med forelæggelse af rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 21. – 22. december 2004, jf. aktuelt notat af 9. december 2004.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

6. Kommissionens meddelelse om oplæg til debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for fiskevarer KOM (2005) 275

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen betragter miljømærkeordninger som et middel til at integrere miljøet i fiskerisektoren og støtter de målsætninger, der generelt forbindes med denne politik. På den måde kan markedsincitament, såsom miljømærkeordninger, få producenterne til at vælge mere miljøansvarlige fangstmetoder. Kommissionen mener derfor, at man bør fremme indførelsen af frivillige miljømærkeordninger gennem opstilling af mindstekrav. Kommissionen mener, at denne løsningsmulighed er den mest hensigtsmæssige, da den vil være mest fleksibel, og omkostningerne i forbindelse hermed rimelige. Den vil give mulighed for, at der kan gøres en passende indsats for større bæredygtighed, og samtidig tillade, at der kan gås gradvist til værks. Den vil også give passende forbrugerbeskyttelse.

Baggrund

Kommissionen har den 29. juni 2005 ved KOM (2005) 275 fremlagt en meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Meddelelsen er et oplæg til debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for fiskevarer. Meddelelsen er oversendt til Rådet den 29. juni 2005.

Meddelelsen er på dagsordenen for Rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 16. – 17. april 2007 med henblik på udveksling af synspunkter.

Nærhedsprincippet

Der er ikke redegjort for nærhedsprincippet, idet meddelelsen er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Kommissionen redegør i meddelelsen indledningsvis for baggrunden for miljømærkning, hvor drøftelserne indledtes allerede i 1997 i en meddelelse om udsigterne for EU's marked for fiskerivarer.

Kommissionen giver endvidere en definition af miljømærkeordninger og gennemgår visse ordninger i fiskerisektoren, bl.a. for tun, samt MSC (Marine Stewardship Council) ordningen. Kommissionen omtaler endelig arbejdet i WTO, og især FAO, hvor der netop er opstillet retningslinier for miljømærkning af fisk og fiskevarer fra havfiskeri.

Kommissionen betragter miljømærkeordninger som et middel til at integrere miljøet i fiskerisektoren og støtter de målsætninger, der generelt forbindes med denne politik.

På den måde kan markedsincitament, såsom miljømærkeordninger, få producenterne til at vælge mere miljøansvarlige fangstmetoder. Kommissionen mener derfor, at man bør fremme indførelsen af frivillige miljømærkeordninger. Den mener dog også, at det fortsat bør være de offentlige myndigheder, der har ansvaret for at beskytte naturressourcerne gennem regulering, og at miljømærkeordninger, selv om de kan bidrage til et mere bæredygtigt fiskeri, ikke bør træde i stedet for ressourcebevaringspolitik på regeringsplan.

Kommissionen er af den opfattelse, at der bør udvikles en overordnet fællesskabspolitik for miljømærkning af fisk og fiskevarer til håndtering af konsekvenserne af indbyrdes afvigende miljømærker. Sigtet med denne politik er at fremme:

- Bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne og et passende beskyttelsesniveau for økosystemet
- En ensartet tilgang til miljømærkeordninger
- Gennemsigtig og objektiv forbrugeroplysning
- Loyal konkurrence
- Åben adgang
- Udvikling og handel.

Til spørgsmålet om, i hvilken udstrækning frivillige miljømærkeordninger bør underkastes regler til beskyttelse af den almene interesse, opstiller Kommissionen 3 mulige løsninger,

Ingen indgreb. Kommissionen anbefaler ikke denne løsning, da fællesskabet bør have en helhedsorienteret fælles tilgang, så man ikke senere hen skal løse de problemer, som indbyrdes modstridende eller uegnede ordninger kan medføre, og de deraf følgende negative konsekvenser for markederne og/eller for bevarelsen af fiskebestandene.

Indførelse af en miljømærkeordning. Kommissionen anbefaler heller ikke denne løsning, da det hverken vil være hensigtsmæssigt eller praktisk gennemførligt at skabe en offentligt styret enhedsordning for miljømærkning.

Opstilling af mindstekrav til frivillige ordninger. Kommissionen mener, at denne løsningsmulighed er den mest hensigtsmæssige, da den vil være mest fleksibel, og omkostningerne i forbindelse hermed rimelige. Den vil give mulighed for, at der kan gøres en passende indsats for større bæredygtig-

tighed, og samtidig tillade, at der kan gå gradvist til værks. Den vil også give passende forbrugerbeskyttelse.

Som led i arbejdet lægges der også op til høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, samt Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur. Ligeledes vil man udføre videnskabeligt og teknisk støttearbejde for at indhøste viden.

Som opfølgning af debatten vil Kommissionen kunne fremsætte passende forslag til konkrete foranstaltninger (regler).

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke formelt afgive udtalelse, men Kommissionen opfordrer i meddelelsen såvel Rådet, Europa-Parlamentet som Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg (ØSU) til at behandle de spørgsmål, der er lagt frem i meddelelsen. Europa-Parlamentet har den 7. september 2006 vedtaget en rapport, der støtter ”løsning 2”, idet man anmoder Kommissionen om at komme med en meddelelse indenfor 6 måneder. ØSU har afgivet sine synspunkter den 14. februar 2006 til fordel for ”løsning 3”, ligesom den rådgivende komité for fiskeri og akvakultur også foretrækker ”løsning 3”.

Konsekvenser

Meddelelsen i sig selv har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

Meddelelsen har været udsendt i skriftlig høring i § 5-udvalget (fiskeri) den 29. juli 2005.

Ved den skriftlige høring har Dansk Akvakultur og WWF afgivet generelle positive tilkendegivelser om meddelelsen.

Ved mødet i §5-udvalget den 26. marts 2007 var der en fornyet drøftelse.

Danmarks Fiskeriforening kunne støtte "løsning 3", idet man samtidig henviste til arbejdet omkring "Handlingsplanen" og koblingen til et konkret projekt om en "kodeks" for fiskeriet.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation udtalte sig ligeledes til fordel for "løsning 3", men påpegede, at udviklingen skal gå hurtig i EU pga. presset fra købere, om at få MSC-certificerede sild.

Dansk Fisk ønskede, at der kun skal være ét mærke, der skal være troværdigt og anerkendt af forbrugerne. Det haster med en løsning. Foreningen omtalte bl.a. det private mærke fra Marine Stewardship Council (MSC), der dokumenterer, at fiskeriet er bæredygtigt.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Danmark hilser meddelelsen om oplæg til debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for fiskevarer velkommen.

Danmark er grundlæggende positivt stemt over for en miljømærkeordning, der ligger inden for Fællesskabets rammer. Kommissionen har med meddelelsen igangsat en debat om miljømærkning, der senere forventes at munde ud i udarbejdelsen af et forslag om regler på området. Danmark støtter en miljømærkeordning, der er baseret på opstilling af mindstekrav til frivillige ordninger (løsning 3).

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at medlemsstaterne vil være positivt indstillede over for meddelelsen, og en række medlemsstater har i arbejdsgrupperegi tilkendegivet, at de foretrækker en miljømærkeordning, der er baseret på opstilling af mindstekrav til frivillige ordninger (løsning 3).

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Den fælles markedsordning for korn:

a) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1784/2003 om den fælles markedsordning for korn KOM (2006) 755

Revideret genoptryk af samlenotat af 8. marts 2007. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremsendt forslag til Rådet om ændring af den fælles markedsordning for korn vedrørende intervention for majs. Forslaget fremsættes for at bremse væksten i de offentlige lagre og gøre landbruget mere markedsorienteret i tråd med retningslinjerne i CAP-reformen af 2003. Forslaget indebærer, at muligheden for intervention af majs ophæves fra markedsåret 2007/2008. Formandskabet har i lyset af forhandlingerne fremsat et kompromisforslag, hvor intervention af majs bibeholdes for markedsårene 2007/2008 og 2008/2009 hvorefter ordningen afskaffes. Det forventes, at Kommissionen fremsætter yderligere et kompromisforslag, hvori interventionsloftet nulstilles for markedsåret 2009/2010.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2006) 755 den 15. december 2006 fremsendt forslag til Rådet om en ændring af den fællesmarkedsordning for korn vedrørende intervention for majs.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet anses for tilgodeset.

Formål og indhold

Den fælles markedsordning for korn fastlægger en interventionsmekanisme som sikkerhedsnet under kornmarkedet i tilfælde af stærke prisfald. I de fleste medlemsstater ligger markedsprisen normalt over interventionsprisen, hvorfor interventionslagrene har været begrænsede. I visse medlemsstater med lavere produktionsomkostninger og begrænsede transportmuligheder, anvendes intervention dog som en reel afsætningsmulighed og ikke blot som et sikkerhedsnet for producenterne.

I 2003/2004 var interventionslagrene således på et historisk lavt niveau med i alt 3,6 mio. tons, mens de med udgangen af 2005/2006 var vokset til 14 mio. tons. Problemet med de voksende lagre er navnlig relateret til majs, hvor EU er gået fra en situation uden interventionslagre i 2003/2004 til at have 5,6 mio. tons majs på lager ved udgangen af 2005/2006. Det svarer til 40 % af de samlede lagre. Pt. er ca. 93 % af interventionslagrene for majs placeret i Ungarn.

Ved en fremskrivning af markedsudviklingen forventes majs lagrene fortsat at stige og kan nå et niveau på omkring 15,6 mio. tons i 2013. Hertil kommer, at majs er dårligt egnet til interventionsoplagring, idet der relativt hurtigt sker en kvalitetsforringelse, ligesom at afsætningsmulighederne på verdensmarkedet er begrænsede.

Med henblik på at bremse væksten i de offentlige lagre og at gøre landbruget mere markedsorienteret i tråd med retningslinjerne i CAP-reformen af 2003 fremsætter Kommissionen derfor forslag til ændring af den fælles markedsordning for korn.

Forslaget indebærer, at muligheden for intervention af majs ophæves fra markedsåret 2007/2008.

Formandskabet har i lyset af forhandlingerne om forslaget fremsat et kompromisforslag, hvor intervention af majs bibeholdes for markedsårene 2007/2008 og 2008/2009, hvorefter ordningen afskaffes. I overgangsperioden fastsættes et loft for den mængde majs, som kan interveneres. Formandskabet har foreslået, at dette loft for markedsåret 2007/2008 fastsættes til 700.000 tons og for markedsåret 2008/2009 til 500.000 tons. Interventionsloftet skal fordeles mellem de relevante medlemsstater efter en fordelingsnøgle baseret på landenes produktion.

Der har ikke kunnet etableres et kvalificeret flertal bag dette forslag, hvorfor formandskabet forventes at fremlægge et nyt kompromisforslag. Det forventes, at dette forslag vil indebære, at der for markedsåret 2007/2008 fastsættes et interventionsloft på 1-1,2 mio. tons majs, hvorefter loftet halveres for det efterfølgende markedsår. For markedsåret 2009/2010 nulstilles interventionsloftet.

Konsekvenser

I henhold til Kommissionens estimater vil forslaget ikke indebære en betydelig reduktion af produktionen af majs i EU. Det fremføres, at de berørte regioner forventes at blive mere konkurrencedygtige både i forhold til eksport og i forhold til kødproduktion, hvor omkostningerne til foder vil falde.

Kommissionen forventer, at såfremt forslaget vedtages, vil interventionslagrene for alle kornprodukter undtagen majs være på omtrent 10 mio. tons i 2013 mod 18,9 mio. tons ved status quo. Af de 18,9 mio. tons vurderes det, at majs vil udgøre 15,6 mio. tons.

Vedtages forslaget, vurderer Kommissionen, at det indebærer en reduktion i EU-udgifterne til dette område på 617,8 mio. € samlet over perioden 2008 – 2014 i forhold til en situation med status quo i denne periode og et stigende forventet udgiftsniveau til interventionsopkøb.

Forslaget forventes ikke at have direkte betydning for de danske landbrugere eller den danske administration, da der ikke er majs på intervention i Danmark. Forslaget kan dog ikke udelukkes at påvirke balancen på markedet for byg og hvede.

Kommissionen har ikke vurderet konsekvenserne af kompromisforslagene på nuværende tidspunkt; men den estimerede besparelse i EU-udgifterne til dette område over perioden 2008 – 2014 må forventes at blive mindre.

Der forventes ikke statsfinansielle konsekvenser af forslaget.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Høring

Landbrugsraadet bemærkede i § 2-udvalget (landbrug) den 17. januar 2007, at man principielt er imod ændringer igen, idet ordningen senest blev ændret sidste år. Samtidig fandt man at det var mere rigtigt at sænke interventionspriserne frem for helt at ophæve muligheden.

I §2-udvalget den 7. marts 2007 bemærkede Landbrugsraadet, at man havde forståelse for en overgangsordning, men at man nu principielt mener, at intervention af majs bør afskaffes.

Ved mødet i §2-udvalget (landbrug) den 27. marts oplyste Dansk Landbrug, at man kunne støtte kompromisforslaget.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er regeringens generelle holdning, at der skal arbejdes mod en øget markedsorientering og liberalisering af den fælles landbrugspolitik. Regeringen støtter derfor forslaget, herunder kompromisforslaget om en overgangsperiode, idet man lægger vægt på, at intervention afskaffes.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der har været modstand fra de medlemsstater, der er mest berørt af forslagene, herunder særligt Ungarn, som har fundet interventionslofterne for lave. Ungarn har i stedet foreslået et interventionsloft på 2,0 mio. tons. En række andre lande mener ikke, at man på nuværende tidspunkt skal ophæve intervention af majs

Der har været et blokerende mindretal i mod det oprindeligt fremsatte forslag og et kompromisforslag med højere interventionslofter i en overgangsperiode. Det forventede kommende kompromisforslag ventes at kunne samle et kvalificeret flertal.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 26. januar forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007 jf. samlenotat af 19. januar 2007. Sagen indgik desuden i samlenotat af 8. marts, men blev taget af dagsordenen for rådsmødet.

Notaterne er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

7. Den fælles markedsordning for korn:

b) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1883/78 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen KOM (2007) 12

Revideret genoptryk af samlenotat af 8. marts 2007. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen foreslår en yderligere 2-årig EU-finansiering af medlemsstaternes renteudgifter i de tilfælde, hvor medlemsstaternes renteniveau overstiger det dobbelte af det gennemsnitlige renteniveau i EU.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2007) 12 af 17. januar 2007 fremsendt forslag om ændring af forordning (EØF) nr. 1883/78 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.

Ordningen om midlertidig EU-finansiering af medlemsstaternes renteudgifter, der var gældende for 2005 og 2006 foreslås dermed forlænget for perioden 2007-2008. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

I forslaget om ændring af den fælles markedsordning for korn vedrørende intervention af majs nævnes, at Kommissionen som supplement til dette forslag straks vil forelægge Rådet et forslag til en midlertidig ændring af EUGFL's finansieringsvilkår for medlemsstaternes udgifter til offentlig oplagring. Kommissionen finder, at de to forslag skal ses i en sammenhæng og bør vedtages af Rådet samtidigt.

Lovgivningen vedrørende den fælles landbrugspolitik forpligter medlemsstaterne til at opkøbe landbrugsprodukter, der er omfattet af en interventionsordning, hvilket medfører en økonomisk byrde for medlemsstaterne, som skal låne de midler, der er nødvendige for at foretage disse interventionsopkøb. Det er endvidere fastsat, at de deraf følgende finansielle udgifter for disse medlemsstater refunderes på basis af en ensartet sats for hele EU.

Den tidligere ordning blev begrundet med, at visse nye medlemsstater vil få væsentlige finansielle byrder som følge af de øgede kornmængder, der frembydes til intervention som følge af den øgede kornproduktion kombineret med en højere rentesats end generelt i EU. EU har derfor i 2005 og 2006 finansieret en del af ekstraomkostningerne, hvis en medlemsstats rentesats er højere end det dobbelte af den ensartede rentesats. Denne foranstaltning foreslås nu forlænget for 2007 og 2008, når det gælder de yderligere udgifter til offentlig oplagring, som afholdes af medlemsstaterne til en meget høj intern rente.

EU dækker dermed renteforskellen for de medlemsstater, som skal betale en rentesats, der er højere end det dobbelte af den ensartede rentesats. Den del af udgifterne, der defineres som forskellen mellem den ensartede sats og det dobbelte af denne sats, forventes fortsat at skulle afholdes af medlemsstaterne. En lignende ordning fungerede endvidere fra 1994-1996.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser udover indvirkningerne på EU-budgettet. Af forslaget fremgår det, at udgiften for 2007 vil udgøre 9,3 mio. € og 10,4 mio. € for 2008. Kommissionen har efterfølgende revideret dette skøn, således at det nu vurderes, at udgiften for 2007 bliver 7,2 mio. € og 5,21 mio. € for 2008. Der er i beregningerne ikke taget højde for et eventuelt kompromisforslag.

Høring

På mødet i § 2-udvalget (landbrug) den 17. januar 2007 udtrykte Landbrugsraadet forståelse for en vis fleksibilitet i lyset af forslaget om afskaffelse af intervention af majs.

§ 2-udvalget (landbrug) er på ny blevet hørt og havde ikke bemærkninger ved mødet den 7. marts 2007.

Ved møde i §2-udvalget (landbrug) den 27. marts 2007 var der ingen bemærkninger til forslaget.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er regeringens generelle holdning, at der skal arbejdes for en øget markedsorientering og liberalisering af den fælles landbrugspolitik. Regeringen støtter derfor forslaget om udelukkelse af majs fra interventionsordningen. Idet Kommissionen finder, at de to forslag skal ses i en sammenhæng og bør vedtages af Rådet samtidigt, er det regeringens foreløbige generelle holdning, at Danmark på det foreliggende grundlag kan støtte forslaget, idet man lægger vægt på, at intervention af majs afskaffes.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Samtidig med fremsættelsen af Kommissionens forslag om ophør af intervention af majs er fremsat forslag om godtgørelse for renteudgifter, som påhviler medlemsstaterne i forbindelse med udgifter til intervention af majs, hvor rentesatsen er over gennemsnittet i EU. Danmark arbejder for, at forslaget behandles sammen med forslaget om rentegodtgørelse for medlemsstaternes renteudgifter i forbindelse med administration af interventionssystemet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 26. januar forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 29. januar 2007 jf. samlenotat af 19. januar 2007. Sagen indgik desuden i samlenotat af 8. marts, men blev taget af dagsordenen for rådsmødet.

Notaterne er ligeledes oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

8. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig tun, som Den internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet har anbefalet

KOM (2007) 74

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 ("TAC/kvoteforordningen") for så vidt angår almindelig tun, som Den internationale Kommission for bevarelse af Tunbestanden i Atlanterhavet (ICCAT) har anbefalet. Formålet er på EU-plan at gennemføre den genopretningsplan samt kvotefordelingsnøgle som ICCAT har besluttet.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2007) 74 af 27. februar 2007, fremsendt forslag til Rådet om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig tun, som Den internationale Kommission for Bevarelse af Tunbestanden i Atlanterhavet har anbefalet. Forslaget er oversendt til Rådet den 27. februar 2007.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Rådets forordning (EF) Nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, særligt art. 20 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Sagen er led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Formålet med dette forslag er på EU-plan at gennemføre den genopretningsplan for almindelig tun, som Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), har vedtaget. Genopretningsplanen skal vedtages foreløbigt for 2007, i en ændring til "TAC/kvoteforordningen" i afventning af, at der vedtages en egentlig rådsforordning, baseret på TEF art. 37, om gennemførelse af flerårige foranstaltninger til genopretning af bestanden af almindelig tun.

EU deltager i en række regionale fiskeriorganisationer, der danner ramme for regionalt samarbejde om bevarelse og forvaltning af visse bestande af stærkt vandrende arter. EU har været medlem af Den Internationale Kommission for bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) siden november 1997. Som part i denne organisation er EU forpligtet til at anvende vedtagne foranstaltninger, som EU ikke har gjort indsigelse imod.

ICCAT vedtog på sit årsmøde i 2006 en 15 årig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

For at genopbygge bestanden er der i ICCAT's genopretningsplan fastsat en række foranstaltninger:

- reduktion af TAC-niveauet frem til 2010 fra 2006-niveau på 32.000 tons til 25.500 tons i 2010.
- fiskeribegrænsninger i visse områder og perioder,
- et nyt mindstemål for størrelser af de landede tun,
- foranstaltninger vedrørende sports- og fritidsfiskeri, samt
- kontrolforanstaltninger og gennemførelse af ICCAT-ordningen for fælles international inspektion med henblik på at sikre, at planen bliver effektiv.

Hensigten med genopretningsplanen er med en sandsynlighed på over 50 % at tilvejebringe en biomasse svarende til det maksimalt bæredygtige udbytte.

I december 2006 blev der fastsat en foreløbig kvote i EU på 9.397,7 tons for 2007. EU's kvote er efterfølgende i ICCAT fastsat til 16.779,55 tons i 2007. TAC'en for EU var i 2006 18.301 tons.

Der fastsættes således i forslaget en ny kvotefordeling medlemsstaterne imellem samt fastsættes tekniske regler for fiskeriets udøvelse. Disse tekniske regler er til eksempel fastsættelse af et nyt mindstemål for almindelig tun på som hovedregel 30 kg. (art. 80g), mod tidligere 10 kg, begrænsning i fritidsfiskeriet til maks. 1 tun pr. fangstrejse (art.80j) samt gennemførelse af ICCAT-ordningen for fælles international inspektion (art. 80y).

Det er især sydeuropæiske medlemsstater, som har kvoter i det pågældende fiskeri.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke afgive udtalelse.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget forventes ikke at berøre danske fiskere.

Høring

På møde i §5-udvalget (fiskeri) den 26. marts 2007 var der ingen bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen finder det positivt, at der gennemføres en genopretningsplan for tun.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget forventes vedtaget med kvalificeret flertal.

Visse medlemslande ønsker en mere detaljeret drøftelse af forslaget og ønsker en politisk enighed udskudt til et senere rådsmøde.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

**9. Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 2004/585/EF om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik
KOM (2006) 732**

Nyt notat.

Resumé

Som led i reformen af den fælles fiskeripolitik i 2002 blev det besluttet at oprette regionale rådgivende råd. Der er ved Rådets afgørelse 2004/585/EF fastsat generelle regler for, hvordan disse råd skal fungere. Afgørelsen giver blandt andet mulighed for at yde EU-støtte til de regionale rådgivende råd. Kommissionen anfører, at erfaringerne fra de fire regionale rådgivende råd, der allerede er i drift, viser, at hvis disse råd skal kunne varetage deres rådgivende funktion for den fælles fiskeripolitik effektivt, skal de have finansiell stabilitet. I lyset heraf foreslår Kommissionen nu at ændre finansieringsgrundlaget for de regionale rådgivende råd.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2006) 732 af 27. november 2006 fremsendt forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 2004/585/EF om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik. Forslaget er oversendt til Rådet den 28. november 2006.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

Som led i reformen af den fælles fiskeripolitik i 2002 blev det besluttet at oprette regionale rådgivende råd. Der er ved Rådets afgørelse 2004/585/EF fastsat generelle regler for, hvordan disse råd skal fungere. Afgørelsen giver blandt andet mulighed for at yde EU-støtte til de regionale rådgivende råd.

De regionale rådgivende råd (RAC'er) rådgiver Kommissionen og medlemsstaterne i spørgsmål vedrørende den fælles fiskeripolitik og sikrer effektiv inddragelse af de berørte parter, hvilket ifølge Kommissionen er et af de bærende elementer i den fælles fiskeripolitik efter reformen og en forudsætning for god forvaltningspraksis.

Der er i henhold til Rådets afgørelse 2004/585/EF planlagt oprettelse af i alt syv regionale rådgivende råd dækkende følgende områder: 1) Østersøen, 2) Nordsøen, 3) Middelhavet, 4) Nordvestlige farvande, 5) Sydvestlige farvande, 6) Pelagiske bestande i alle områder undtagen Østersøen og Middelhavet og 7) Det åbne hav og EU's fjernfiskeri.

Der er indtil nu oprettet fire regionale rådgivende råd (Østersø-RAC'en, Nordsø-RAC'en, RACen for De Nordvestlige Farvande og RACen for Pelagiske bestande i alle områder undtagen Østersøen), mens de tre andre er under oprettelse.

I henhold til de gældende regler yder Kommissionen tilskud til driftsudgifter i en igangsætningsfase over højst fem år efter en degressiv skala faldende fra 90 pct. det første år til 50 pct. det 5. år som følger pr. RAC:

- År 1 – maks. 200.000 EUR (90 pct.)
- År 2 – maks. 165.000 EUR (75 pct.)
- År 3 – maks. 132.000 EUR (60 pct.)
- År 4 – maks. 121.000 EUR (55 pct.)
- År 5 – maks. 110.000 EUR (50 pct.)

Derudover yder EU et årligt tilskud til hver RAC på op til 50.000 EUR i forbindelse med udgifter til tolkning og oversættelse.

Kommissionen anfører, at erfaringerne fra de fire regionale rådgivende råd, der allerede er i drift, viser, at hvis disse råd skal kunne varetage deres rådgivende funktion for den fælles fiskeripolitik effektivt, skal de have finansiell stabilitet.

I lyset heraf foreslår Kommissionen nu at ændre finansieringsgrundlaget for de regionale rådgivende råd.

Kommissionen vurderer på grundlag af de regionale rådgivende råds funktion, at de bør betragtes som organer, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse, jf. artikel 162, litra b), i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Kommissionen foreslår at ændre afgørelsens art. 9 således, at et regionalt rådgivende råd kan ansøge om fællesskabsstøtte i sin egenskab af et organ, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse. Det foreslås videre, at Kommissionen med hvert regionalt rådgivende råd indgår en aftale om støtte til dækning af dets driftsudgifter, herunder udgifter til oversættelse og tolkning.

Kommissionen vil kunne foretage de kontroller, den finder nødvendig, for at sikre, at de regionale rådgivende råd varetager de opgaver, de har fået pålagt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og Rådets afgørelse 2004/585/EF.

Det vil fortsat være således, at de berørte medlemsstater yder den relevante støtte, herunder logistisk bistand, for at lette et regionalt rådgivende råds virke i henhold til artikel 7, stk. 5, i Rådets afgørelse 2004/585/EF.

Udtalelser

Europa-Parlamentet forventes at afgive udtalelse den 26. april 2007.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser udover indvirkningen på EU-budgettet. EU's finansielle udgifter skønnes at blive på 250.000 EUR pr. regionalt rådgivende råd pr. år (200.000 EUR til driftsudgifter og 50.000 EUR til udgifter til oversættelse og tolkning), dvs. i alt 1,75 mio. EUR (ca. 13,04 mio. DKK) pr. år for de syv regionale rådgivende råd. Danmark betaler 2 % af EU's udgifter, svarende til en årlig statslig udgift på 35.000 EUR (ca. 260.800 DKK). Der vil desuden være visse administrative/tekniske udgifter af mindre omfang i EU-regi. Det bemærkes, at der allerede er afsat visse midler til RAC'erne på EU's budget i overensstemmelse med den hidtidige finansieringsramme.

Høring

Forslaget har været udsendt i skriftlig høring i § 5-udvalget (fiskeri) den 23. januar 2007. Udvalget har ikke haft bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for indgåelse af aftale om en ny finansieringsmodel for RAC'erne, idet det vurderes, at stabil EU-finansiering er nødvendig, hvis RAC'erne skal kunne fungere og varetage de tiltænkte funktioner. Der er desuden tale om relativt begrænsede midler for EU til formålet.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at medlemsstaterne er positive over for forslaget, og at det kan vedtages med kvalificeret flertal.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketinget Europaudvalg.

10. Forslag til Rådets forordning om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om samarbejde på fiskeriområdet og om bevarelse af de levende marine ressourcer i Østersøen KOM (2006) 868

Revideret genoptryk af grundnotat oversendt til Folketinget den 6. februar 2007.

Resumé

EU og Rusland forhandlede den 10.-12. juli 2006 om at indgå en aftale om samarbejde på fiskeriområdet og om at bevare de levende marine ressourcer i Østersøen. Aftalen fastsætter principper og procedurer for et samarbejde mellem parterne. Den sigter på at sikre, at udnyttelsen af fælles, tilknyttede og afhængige bestande i Østersøen sker på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2006) 868 af 22. december 2006 fremsendt forslag til Rådets forordning om at indgå en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation om samarbejde på fiskeriområdet og om at bevare de levende marine ressourcer i Østersøen. Forslaget er modtaget fra Rådssekretariatet i dansk sprogversion den 9. januar 2007.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 sammenholdt med artikel 300 stk. 2, og artikel 300, stk. 3, første afsnit og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes sat på dagsordenen på et kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse.

Nærhedsprincippet

Forslaget vedrører et område, som henhører under Fællesskabets enekompetence, hvorfor nærhedsprincippet ikke finder anvendelse.

Formål og indhold

EU og Rusland forhandlede den 10.-12. juli 2006 om at indgå en aftale om samarbejde på fiskeriområdet og om at bevare de levende marine ressourcer i Østersøen. Teksten til en aftale blev parafetret den 28. juli 2006 af EU og den 7. august 2006 af Rusland.

Ved konventionen om fiskeri og bevaring af de levende rigdomskilder i Østersøen og Bælterne (Gdansk-konventionen) af 1973 blev Den Internationale Østersøfiskerikommission (IBSFC) nedsat. IBSFC er den regionale fiskeriorganisation, der hidtil har været ansvarlig for forvaltningen af fiskeriet i Østersøen.

Efter udvidelsen i 2004 mener EU, at en international konvention mellem de to parter, Rusland og EU, er en både uhensigtsmæssig og uforholdsmæssig mekanisme for opfyldelse af parternes forpligtelse til at samarbejde om fiskeriforvaltningen. EU har på den baggrund trukket sig ud af IBSFC, som således ikke længere fungerer efter den 1. januar 2007.

Formålet med den nye bilaterale aftale er at sikre et tæt samarbejde mellem parterne på grundlag af princippet om ligelig og gensidig fordel, når det gælder bevarelse, bæredygtig udnyttelse og forvaltning af alle fælles, tilknyttede og afhængige bestande i Østersøen.

Aftalen fastsætter principper og procedurer for et nært samarbejde mellem parterne, som sigter på at sikre, at udnyttelsen af fælles, tilknyttede og afhængige bestande i Østersøen sker på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

Aftalen fastlægger bestemmelser om fælles forvaltningsforanstaltninger, licensudstedelse, overholdelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og andre fiskeriforskrifter, samarbejde om kontrol og håndhævelse, inspektioner, opbringning og tilbageholdelse af fartøjer, videnskabeligt samarbejde samt om anadrome⁷ (laks) og katadrome⁸ (ål) arter.

Der kan inden for aftalens rammer aftales gensidig adgang til at fiske i parternes eksklusive økonomiske zoner (EEZ) i Østersøen, og parterne kan udveksle kvoter i Østersøen på et gensidigt grundlag.

Det fremgår af aftalen, at parterne med henblik på at nå aftalens mål iværksætter foranstaltninger om at udnytte fælles bestande i Østersøen og samtidig tager hensyn til tilknyttede og afhængige arter. Disse foranstaltninger kan bl.a. omfatte:

1. Samlede tilladte fangstmængder (TAC) for de fælles bestande og grupper af fælles bestande og allokeringer blandt parterne. Allokeringerne baseres på den historiske fordeling af fiskerimuligheder under hensyntagen til behovet for en mere bestandsorienteret forvaltning, jf. ICES' rådgivning
2. Langsigtede forvaltningsplaner for fiskeri af fælles bestande
3. Begrænsning af fiskeriindsatsen og
4. Tekniske foranstaltninger.

Det aftales, at parterne samarbejder om kontrol og håndhævelse i Østersøen. Med dette mål for øje enes parterne om at opstille en plan for at udveksle kontrol- og håndhævelsesstrategier.

Parterne opretter et fælles Østersø-fiskeriudvalg, som mødes mindst én gang om året.

⁷ Anadrome fiskearter gyder i ferskvand og har yngelstadiet dér, men lever størstedelen af sit voksne liv i havvand.

⁸ En katadrom fiskeart lever i ferskvand, men vender tilbage til havet for at formere sig.

Det forventes ikke, at aftalen vil medføre ændringer af den måde, hvorpå delte bestande forvaltes.

Aftalen gælder i en første periode på seks år efter datoen for dens ikrafttræden, men forlænges stillet i yderligere perioder på tre år, medmindre en af parterne opsiger aftalen inden for nærmere angivne tidsfrister.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse forventes at foreligge i maj 2007.

Konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget har ingen virkninger for EU's budget.

Der forventes ikke ændringer i EU's andel af bidraget til ICES for videnskabelig rådgivning, som i øjeblikket er på 90,04 pct. af det årlige beløb.

Høring

§ 5-udvalget (fiskeri) er blevet hørt og har ikke haft bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for indgåelse af en bilateral fiskeriaftale mellem EU og Rusland med henblik på at sikre et fortsat samarbejde mellem alle Østersølandene om fiskeriforvaltningen i Østersøen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget er generelt blevet modtaget positivt af medlemsstaterne og forventes at kunne vedtages med kvalificeret flertal.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Nærhedsnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 23. januar 2007. Grundnotat er oversendt den 6. februar 2007.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

11. Forslag til Rådets forordning om en ordning for godtgørelse af meromkostninger ved afsætning af visse fiskevarer fra Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer og de franske oversøiske departementer Guyana og Réunion for perioden 2007-2013

KOM (2006) 740

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen foreslår, at den nuværende afsætningsordning, der har eksisteret siden 1992, forlænges, således at EU fortsat yder godtgørelse på 15 mio. € årligt af meromkostningerne ved transport af visse fiskevarer fra Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer, Fransk Guyana og Réunion til det europæiske fastland i perioden 2007 – 13.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2006) 740 af 30. november 2006 fremsendt forslag til Rådets forordning om en ordning for godtgørelse af meromkostninger ved afsætning af visse fiskevarer fra Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer og de franske oversøiske departementer Guyana og Réunion for perioden 2007-13. Forslaget er oversendt til Rådet den 30. november 2006.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og artikel 299, stk. 2, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Forslaget forventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles landbrugs- og fiskeripolitik samt gennemførelse af foranstaltninger i regionerne i den yderste periferi, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Formål og indhold

EU har siden 1992 ydet støtte til producenter af fiskevarer i visse områder af EU's yderste periferi for at udligne meromkostninger ved transport af fiskevarer til det europæiske fastland. Støtteordningen er løbende blevet udvidet, således at 5 ud af i alt 7 områder af EU's yderste periferi nu er omfattet af ordningen. Den nuværende støtteordning (forordning 2328/2003) udløber den 31. december 2006 og har en samlet budgetramme på 15 mio. € pr. år.

Kommissionen foreslår, at den nuværende ordning forlænges frem til 2013 med en række tilpasninger. Tilpasningerne begrundes med henvisning til beretning fra Kommissionen om gennemførelse af foranstaltningerne i Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003 af 22. december 2003, det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionen samt en ekstern undersøgelse af de ”strukturelle aspekter af den fælles fiskeripolitik i fjernområderne”. Kommissionen fremhæver, at det i beretningen konkluderer

deres, at det bør overvejes at videreføre ordningen for perioden 2007 – 13, fordi den har haft positiv indvirkning på fiskerisektoren i fjernområderne, og fordi disse områder fortsat har behov for støtte.

For at gøre ordningen mere effektiv foreslås følgende ændringer i den nuværende ordning:

- Mulighed for at fastsætte og justere lister over støtteberettigede fiskevarer og mængder heraf og over godtgørelsesbeløb pr. medlemsstat inden for et fast årligt beløb baseret på tildelingen under den nuværende ordning for at gøre ordningen mere relevant og fleksibel.
- Sikre at godtgørelsesniveauet ikke bliver uberettiget højt ved at fokusere på godtgørelse af transportomkostninger, begrænse godtgørelsen til maksimalt 75 % af transportomkostningerne og andre omkostninger forbundet dermed samt tage andre former for offentlig intervention i betragtning ved fastsættelse af godtgørelsen.
- Opstille klarere støtteberettigelsesbetingelser for modtagere og varer for at sikre, at ordningens mål i højere grad bliver nået, og at de støttede varer er forenelige med den fælles fiskeripolitik.
- Opstille krav om, at medlemsstaterne skal fremlægge en årlig rapport, og at der indføres et gennemførelsessystem, der sikrer at foranstaltningerne gennemføres korrekt.
- Ændre finansforvaltningssystemet fra delt forvaltning til direkte central forvaltning.

I lyset af de seneste forhandlinger, har formandskabet fremsat et kompromisforslag, hvorved der sættes et loft for kompensationsgraden, så den ikke overstiger 100% af omkostningerne ved transport af de omhandlede varer. Budgetrammen er fortsat uændret. Med forslaget bevares den oprindelige tidsramme fra 2007-2013.

Udtalelser

Europa-Parlamentet forventes at afgive sin udtalelse i slutningen af april 2007. I Europa-Parlamentets udkast til betænkning, godkendes Kommissionens forslag af Parlamentet.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser udover indvirkningen på EU-budgettet. Den samlede budgetramme er fastsat til 15 mio. € årligt.

Danmark betaler ca. 2 procent af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift på € 300.000 € årligt (ca. 2.235.000 DKK), og der er dermed ingen ændringer i forhold til den nuværende ordning.

Høring

Forslaget har været i høring i § 5 udvalget (fiskeri). På mødet i §5-udvalget den 26. marts 2007 var der ingen bemærkninger.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Danmark er positiv overfor Kommissionens forslag, idet Danmark støtter, at forordningen er tidsbegrænset til 2007-2013, samt at der etableres støttelofter for at undgå eventuel overkompensation.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

3 medlemslande har ytret ønske om en mere fleksibel ordning med mulighed for højere kompensation samt at inkludere statsstøttebestemmelser i forordningen. Derudover har disse medlemslande lagt vægt på, at forordningen ikke udløber i 2013. Et flertal af medlemslande støtter formandskabets kompromisforslag.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.